

Άγιος Θεόδωρος

Τα όρια και η εναλλαγή δημόσιου και ιδιωτικού χαρακτήρα μέσα από στοιχεία της κατοικίας και του δρόμου : διαχείριση της πρόσβασης σε σχέση με το δρόμο, διώροφα, αδιέξοδα, δημόσιοι χώροι

ΘΕΜΑ 1

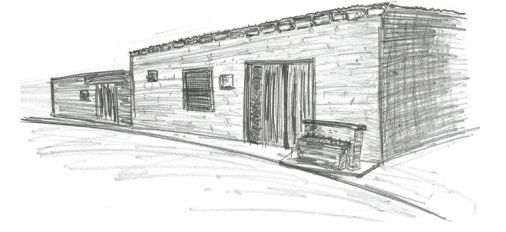
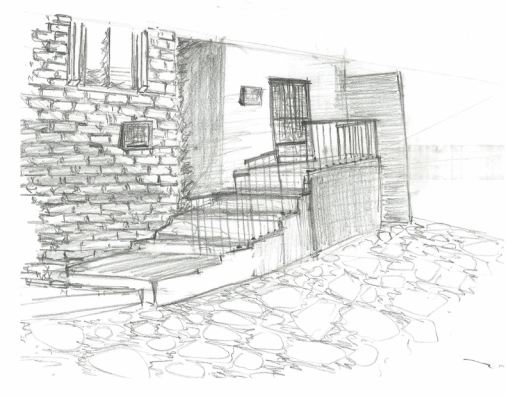
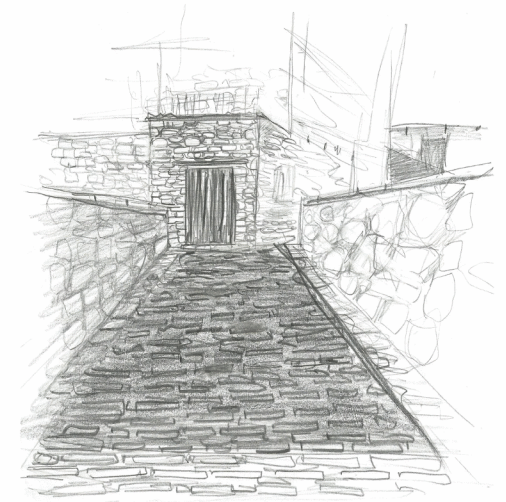

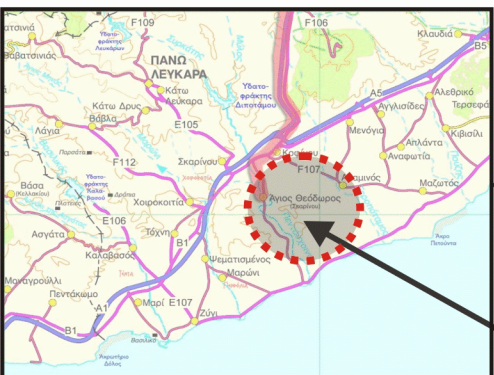
ΑΓΙΟΣ THEODHOROS

Άγιος Θεόδωρος

ΑΡΗ 311 - Παραδοσιακή Αρχιτεκτονική και Σύγχρονοι Προβληματισμοί

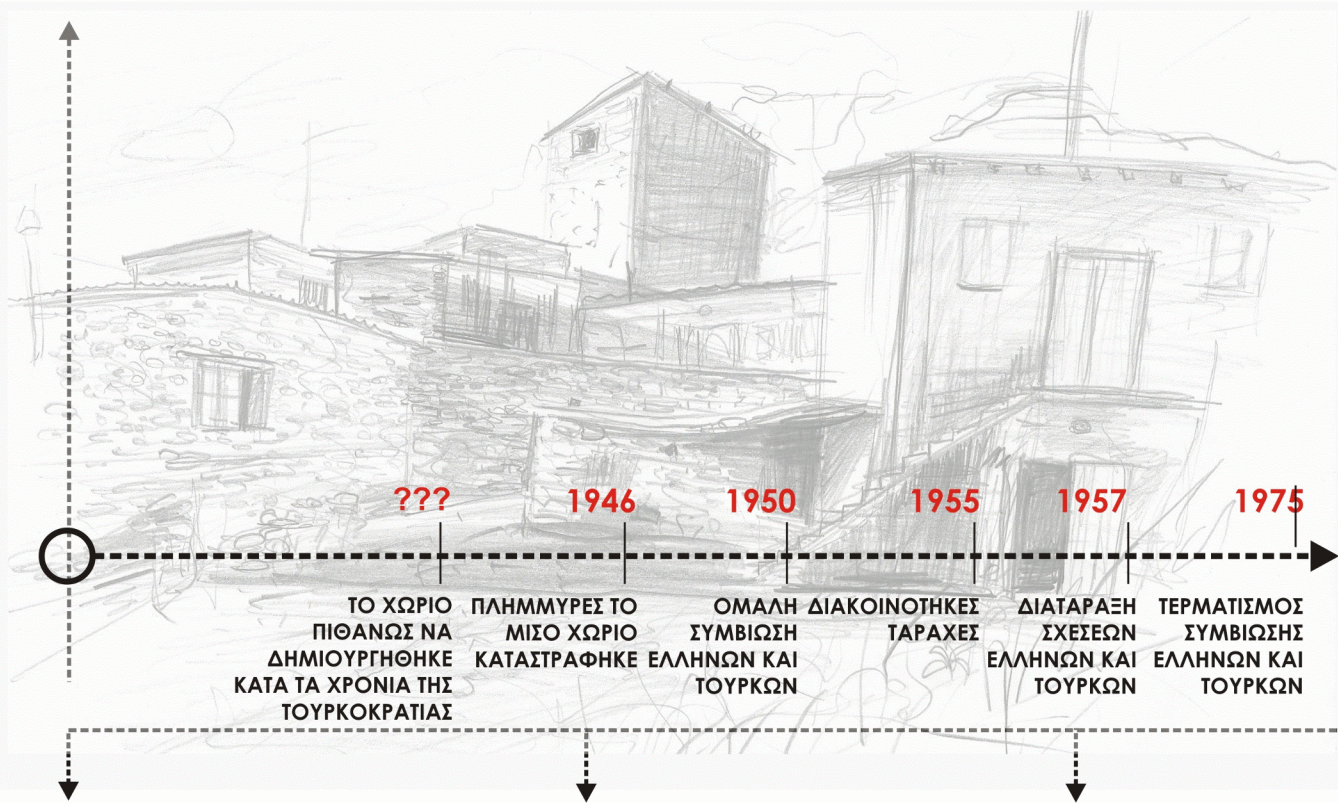
Ιωάννου Βαλεντίνος_Κονάτζη Παναγιώτα_Πιρρική Νίκη_Προκοπίου Μαρία

Η ονομασία της κοινότητας του Άγιου Θεόδωρου, προέρχεται από τον Άγιο Θεόδωρο, προς τιμή του οποίου είναι αφιερωμένος ο ενοριακός ναός. Ίσως οι πρώτοι οικιστές να έκτισαν ναό για τις λατρευτικές τους ανάγκες, τον οποίο αφιέρωσαν στη μνήμη του Αγίου και θέλησαν να δώσουν την ίδια ονομασία και στον οικισμό τους. Μια δεύτερη πιθανότητα είναι να υπήρχε κάποιος παρεκκλησίσι του Αγίου στο μέρος όπου σήμερα ακμάζει το χωριό, γύρω από το οποίο δημιουργήθηκε ομώνυμος οικισμός. Το κτίσιμο εκκλησίας στο όνομα του Αγίου Θεόδωρου Τήρωνος, στη περιοχή αυτή δεν πρέπει να είναι τυχαίο, αλλά ίσως να σχετίζεται με το θεριό- "κουφή" το οποίο με βάση τοπικές παραδόσεις φαίνεται πως έζησε και έδρασε κοντά στις όχθες του ποταμού Πεντάσχοινου που περνά από τη κοινότητα. [Άγιος Θεόδωρος Τήρωνος = αξιωματικός του ρωμαϊκού στρατού ο οποίος ενά υπηρετούσε στα μέρη της Μικράς Ασίας, σκότωσε ένα τεράστιο φίδι που κρυβόταν σε δάσος και το οποίο ενόσω ζούσε αποτελούσε μόνιμο φόβητρο για όλους τους κατοίκους της περιοχής.]

Ο Άγιος Θεόδωρος βρίσκεται στα νοτιοανατολικά παράλια της Λάρνακας, στην εύφορη κοιλάδα του Πεντάσχοινου. Η γεωγραφική θέση της κοινότητας είναι τέτοια, ώστε εύκολα οι κάτοικοι μπορούν να μεταβούν σύντομα, σε τρεις τουλάχιστον πόλεις, δηλαδή τη Λάρνακα, τη Λευκωσία και τη Λεμεσό. Ο πυρήνας του χωριού είναι απλωμένος κατά μήκος των πλευρών της κοίτης του ποταμού, ενώ αρκετές κατοικίες είναι κτισμένες στις παρυφές της βουνοπλαγιάς, που βρίσκεται στη νότια πλευρά του οικισμού. Εκτός από την έκταση που καταλαμβάνει το «παλαιό χωριό», τις τελευταίες δεκατίες, στη γεωγραφική ζώνη του Αγίου Θεόδωρου, κοντά την παράλια περιοχή, αναπτύχθηκε ένας νέος, τουριστικός οικισμός, η δημιουργία του οποίου συνέβαλε στην κατακόρυφη αύξηση των οικιστικών μονάδων της κοινότητας. Ο Άγιος Θεόδωρος για πολλά χρόνια ήταν μικτό χωριό, δηλαδή κατοικείτο από Έλληνες και Τούρκους. Η συγκατοίκηση, Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων στο χωριό, τερματίστηκε το 1975, χρονολογία κατά την οποία οι τελευταίοι μετακινήθηκαν στο κατεχόμενο τμήμα του νησιού. Μέχρι το 1957, οι κατοικίες των Τουρκοκυπρίων ήταν ανάμεικτες με εκείνες των Ελληνοκυπρίων. Από την χρονολογία αυτή, οι Τούρκοι άρχισαν να δημιουργούν τη δική τους συνοικία- μαχαλλά, στη νοτιοδυτική πλευρά της κατοικημένης ζώνης του χωριού.

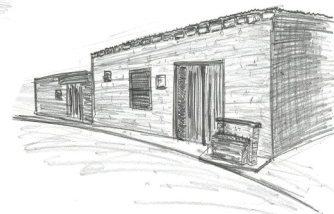
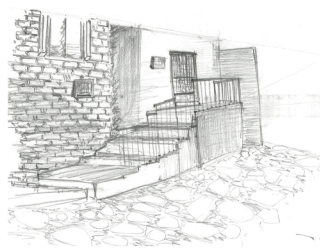

Στον Άγιο Θεόδωρο θα συναντήσεις αρκετά σπίτια μεγάλα κτισμένα με παραδοσιακά υλικά, **πετρόκτιστα** και **πλινθόκτιστα** σπίτια. Περιπατώντας στους στενούς γραφικούς δρόμους του χωριού, ο επισκέπτης βλέπει ισόγεια και ανώγεια σπίτια, **κτισμένα με πέτρες, που πάρθηκαν από τοπικά αβεστολιθικά πετρώματα**. Τα περισσότερα σπίτια είναι στεγασμένα με κεραμίδια. **Επιφώρτια** μεγάλα, φτιαγμένα από χοντρά **πευκόξυλα**, ξύλινα ορθογώνια παράθυρα κοσμημένα, στενόμακρα **μπάλκονια**, συνθέτουν μια επαναλαμβανόμενη εικόνα, που συναντάται σε διάφορες γειτονιές του χωριού. Γύρω από τις αυλές πολλών σπιτιών, κτίστηκαν χαμηλά **περιτοιχίσματα** και μερικά από αυτά είναι κτισμένα σε **ξερολιθιές** και περιβάλλουν παλιές οικοδομές ή βοηθητικούς χώρους.

ΑΡΗ 311 - Παραδοσιακή Αρχιτεκτονική και Σύγχρονοι Προβληματισμοί - ΕΑΡΙΝΟ ΕΞΑΜΗΝΟ 2011

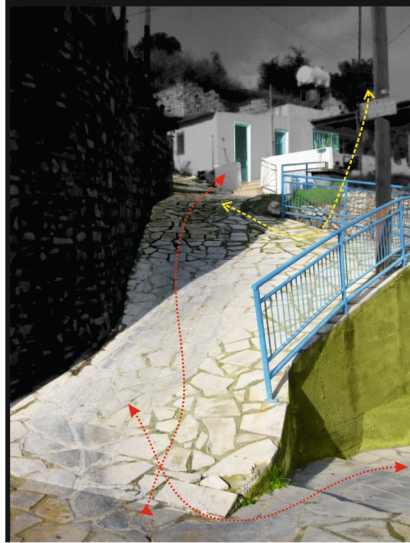
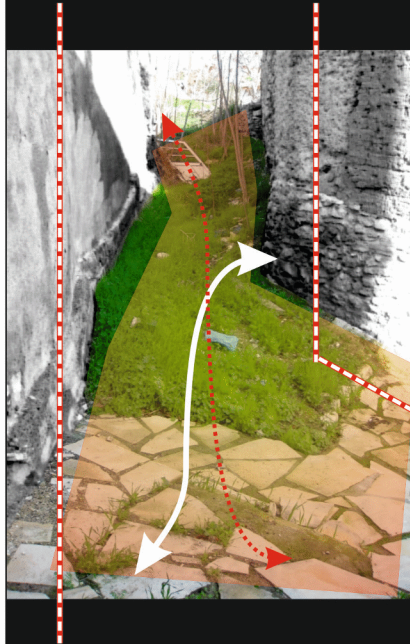
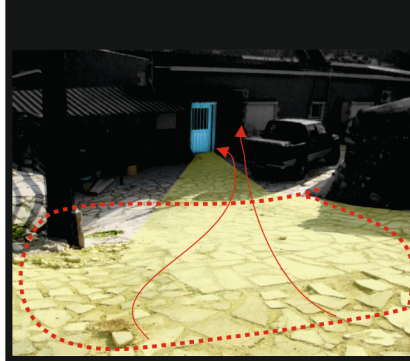
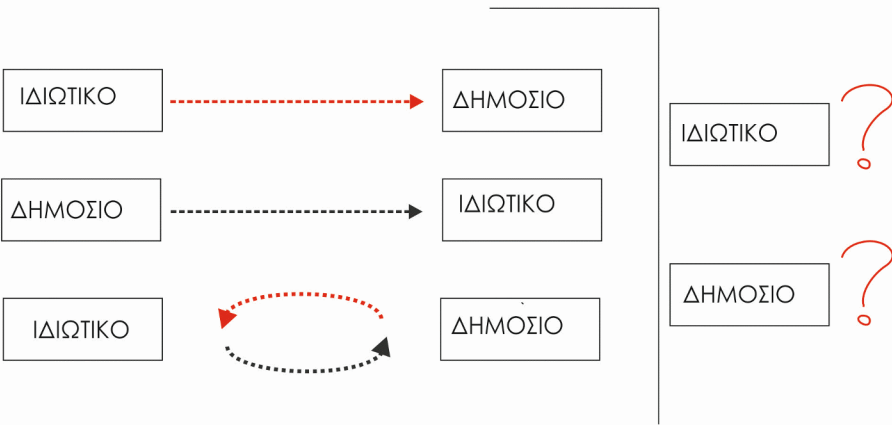

-ΑΣΑΦΕΙΑ ΟΡΙΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

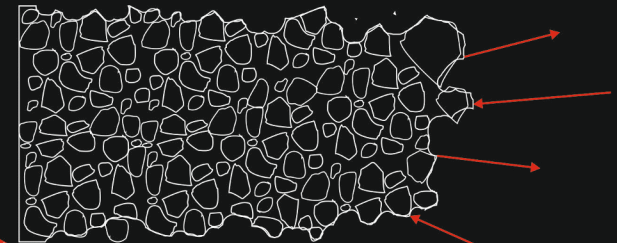
Το ιδιωτικό χάνεται όταν η αυλή της κατοικίας ενώνεται με τον δρόμο χωρίς να υπάρχει κάποιο όριο όπως περιτοίχισμα ή κιγκλίδωμα ή βλάστηση που να ορίζει τι είναι ιδιωτικό και τι δημόσιο. Έτσι υπάρχει μια διάχυση του δημόσιου χαρακτήρα στο ιδιωτικό και η συνύπαρξη των δύο είναι φυσική. Ο χώρος οικειοποιείται αυθόρμητα λόγω του ότι δεν διευκρινίζεται το όριο μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού. Αυτή η ασάφεια των ορίων μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού ενώνει διαφορετικά περιβάλλοντα όπως για παράδειγμα το περιβάλλον της κατοικίας που είναι απόλυτα ιδιωτικό με το περιβάλλον του δρόμου που είναι δημόσιο και δημιουργεί μια ενδιάμεση κατάσταση που μπορεί να οικειοποιηθεί αυθόρμητα.

Το ιδιωτικό της φύσης αυτής ως καθαυτής και αυτούσιας παραβιάζεται με την τοποθέτηση πλακόστρωτου το οποίο προορίζεται για δημόσια χρήση. Στο τελειώμα του ενός ξεκινά το άλλο χωρίς πάλι να υπάρχει ένα ξεκάθαρο όριο για το πού βρίσκεται το δημόσιο (πλακόστρωτο) και πού το ιδιωτικό (φύση). Τα δυο αυτά περιβάλλοντα περιτριγυρίζονται από κατοικίες οι οποίες είναι ιδιωτικού χαρακτήρα και το σύστημα περιπλέκεται αφού τα τρία στοιχεία μεταξύ τους συνδέονται τόσο φυσικά και ομαλά που το όριο χάνεται.

Σε άλλες περιπτώσεις το ιδιωτικό οικειοποιείται το δημόσιο προτάσσοντας διάφορα μέσα όπως κιγκλιδώματα για να προεκτείνει και να αναδείξει το τί συμβαίνει στο εσωτερικό. Διακόπτει το δημόσιο με ένα ιδιωτικό πέρασμα που όταν το αποσπάσουμε από το δημόσιο είναι πολύ δύσκολο να φανεί η διαφορά του ιδιωτικού από το δημόσιο.

ΙΔΙΩΤΙΚΟ= ΕΙΣΟΔΟΣ ΟΙΚΙΑΣ
ΔΗΜΟΣΙΟ= ΠΛΑΚΟΣΤΡΩΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ

ΔΗΜΟΣΙΟ= ΠΕΖΟΔΡΟΜΟΣ-ΠΛΑΚΟΣΤΡΩΤΟ
ΙΔΙΩΤΙΚΟ= ΣΤΕΝΟ ΠΕΡΑΣΜΑ

ΠΑΡΑΚΑΜΨΗ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΜΕ ΙΔΙΩΤΙΚΟ
Π Ε Ρ Α Σ Μ Α

ΥΠΕΡΥΨΩΣΗ

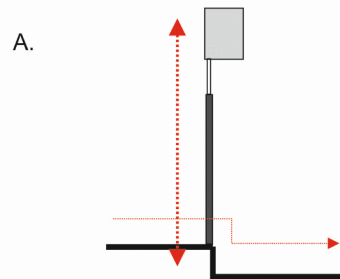
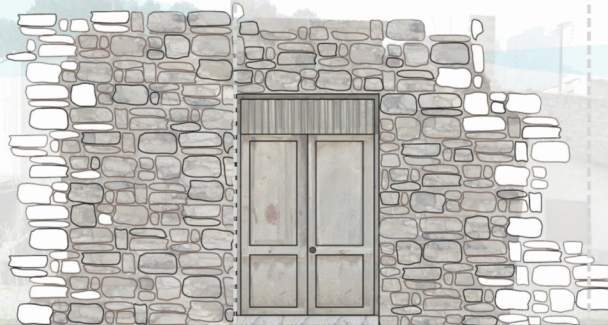
ΣΧΕΣΗ ΞΩΠΟΡΤΙΩΝ ΜΕ ΤΟ ΥΨΟΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

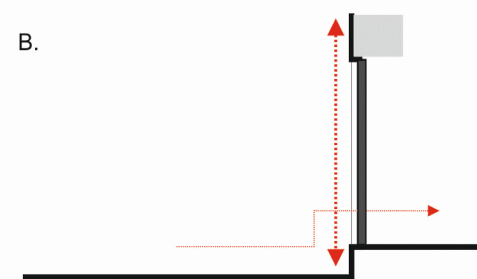
“Ο δρόμος θέλει να γίνει κτήριο”
Louis Kahn

Στην **A** περίπτωση υπάρχει ένας φεγγίτης πάνω από την πόρτα καμωμένος από σιδεριές τοποθετημένες κάθετα στο πλάτος του ανοίγματος. Ο ρόλος του φεγγίτη εδώ δεν είναι η προβολή ή η εξωστρέφεια της ζωής του σπιτιού προς τον δρόμο αλλά η προβολή του εξωτερικού περιβάλλοντος στο εσωτερικό. Απλούστερα, ο φεγγίτης αφήνει φώς να εισέλθει στον εσωτερικό χώρο χωρίς να χρειάζεται περαιτέρω άνοιγμα από την πλευρά του δρόμου για λόγους ιδιωτικότητας και κοινωνικού κατεστημένου της εποχής κατά την οποία διεκπεραιώθηκε η κατασκευή της συγκεκριμένης κατοικίας.

Η **B** περίπτωση είναι απόλυτα εσωστρεφής σαν όψη από τον δρόμο αφού δεν περιλαμβάνει κανένα άνοιγμα. Το ίδιο ισχύει και για το εσωτερικό αφού δεν υπάρχει καμία πηγή φυσικού φωτισμού από την πλευρά του δρόμου που να επιτρέπει έστω και έμμεση επαφή με το εξωτερικό περιβάλλον όπως ισχύει για την προηγούμενη περίπτωση.

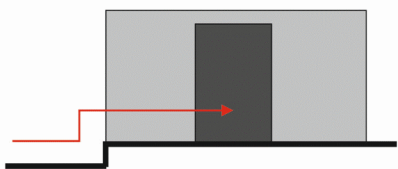
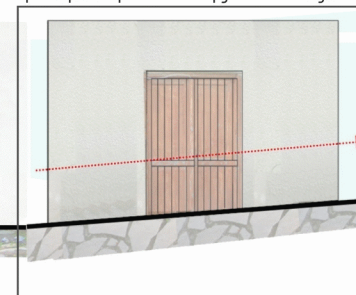
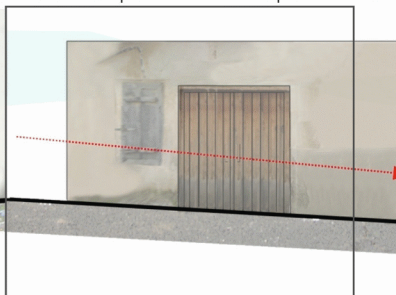
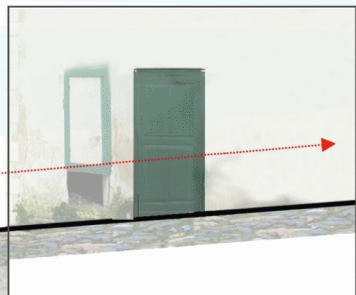
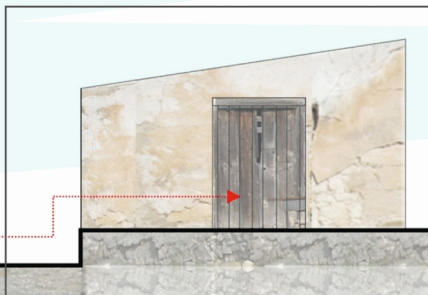
Η πόρτα εφάπτεται του τοίχου χωρίς να υπάρχει κάποιος ενδιάμεσος μικρός χώρος που να ορίζεται από κάποιο κατώφλι δίνοντας έτσι τα ακριβή όρια του ιδιωτικού και του δημόσιου.

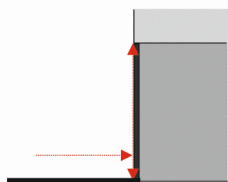
Η πόρτα εφάπτεται του δρόμου όμως διαχωρίζεται από το δρόμο με ένα σκαλί το οποίο θέτει ξεκάθαρα το όριο της κατοικίας και του δρόμου.

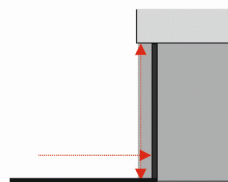
Η διαχείριση του ανοίγματος της πόρτας γινόταν με τέτοιο τρόπο, ώστε να επιτυγχάνεται ο επιθυμητός βαθμός ιδιωτικότητας των χρηστών. Στις συγκεκριμένες περιπτώσεις, παρατηρείται έντονη η τάση για επίτευξη ιδιωτικότητας σε αρκετά μεγάλο βαθμό καθώς και αποστασιοποίησης της κατοικίας από το δημόσιο, μέσα από την τοποθέτηση της πόρτας στο ενιαίο επίπεδο του τοίχου ή ακόμη και με τη δημιουργία κατώφλιου, το οποίο ξεχώριζε την πρόσβαση της οικίας από τον δρόμο. (Ιδιωτικότητα μπορεί να επιτυγχάνεται με την τοποθέτηση της στο ενιαίο επίπεδο του τοίχου ή και με το κατώφλι, που ξεχώριζε την πρόσβαση της οικίας από τον δρόμο. Επίσης τα ανοίγματα προσαρμόζονταν μορφολογικά ανάλογα με την υφιστάμενη υψομετρική διαφορά και παρατηρούνται διαφορετικά ύψη στα άκρα του ανοίγματος της πόρτας. Σε περιπτώσεις όπου υπάρχουν αυτές οι διαφορές, οι πλευρές των πόρτων με μικρότερα ύψη ενίσχυαν ακόμη περισσότερο την ιδιωτικότητα λόγω του βαθμού δυσκολίας στην πρόσβαση της οικίας..

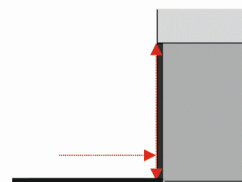
Αλλαγή επιπέδου της εισόδου της οικίας σε σχέση με τον δρόμο.

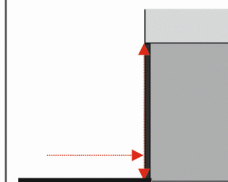
Εφαπτομενική σχέση του επιπέδου της πόρτας με το επίπεδο της τοιχοποιίας.

Εσοχή για διαφοροποίηση του επιπέδου της πόρτας με το όριο του δρόμου.

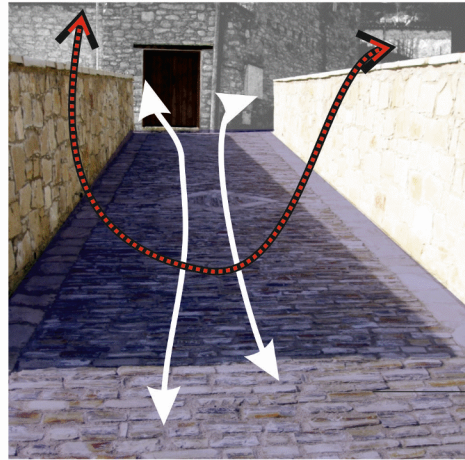
Εφαπτομενική σχέση του επιπέδου της πόρτας με το επίπεδο της τοιχοποιίας αλλά και οικειοποίηση του δημοσίου με την τοποθέτηση ανθώνων στην είσοδο.

Εφαπτομενική σχέση του επιπέδου της πόρτας με το επίπεδο της τοιχοποιίας.

Το δημόσιο ενώνεται με το ιδιωτικό.
 Διαχωρίζονται ή ενώνονται με
 διαφορετικούς τρόπους, στο **υλικό**, στην
κατασκευαστική δομή και στο **σχεδιασμό**.

ΑΣΦΑΛΤΟΣ-ΠΛΑΚΟΣΤΡΩΤΟ ΠΕΡΙΤΟΙΧΙΣΜΕΝΟ

Α' περίπτωση: Το δημόσιο- ο δρόμος ενώνεται με το ιδιωτικό την οικία, χρησιμοποιώντας διαφορετικό κατασκευαστικό τρόπο. Ο δρόμος από ασφαλτό έρχεται να ενωθεί με το περιτοιχισμένο πλακόστρωτο που οδηγεί σε μία δευτερεύων είσοδο της οικίας. Επιτυγχάνεται λοιπόν, η διαφοροποίηση και ο ξεκάθαρος ορισμός του δημόσιου από το ιδιωτικό, λόγω της διαφορετικής υφής.

ΑΣΦΑΛΤΟΣ-ΠΛΑΚΟΣΤΡΩΤΟ-ΕΙΣΟΔΟΣ

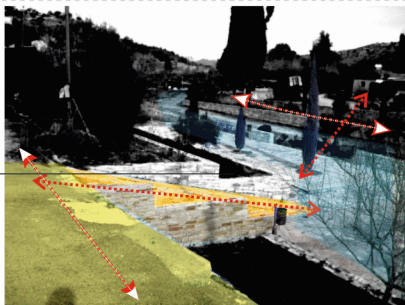
Β' περίπτωση: Σε αυτή την περίπτωση ο ιδιωτικός χαρακτήρας παρουσιάζεται μέσα από τη διαμόρφωση πλακόστρωτης πορείας, κάθετης στο όριο του ασφαλτοστρωμένου δρόμου, προς την είσοδο της οικίας.

Γ' περίπτωση: Η λιθόστρωτη πορεία που χρησιμοποιείται κυρίως για τους πεζούς παραπέμπει σε ακόμη πιο ιδιωτικό χαρακτήρα λόγω του στενού πλάτους της αλλά και των πολλών ανοιγμάτων των οικιών προς αυτήν. Αυτή η πορεία έρχεται να ενωθεί μαζί με την ασφαλτό του δρόμου που βρίσκεται στον ιστορικό πυρήνα του χωριού, ο οποίος δέχεται περισσότερες δημόσιες κινήσεις και χρήσεις.

ΑΣΦΑΛΤΟΣ-ΠΛΑΚΟΣΤΡΩΤΟ

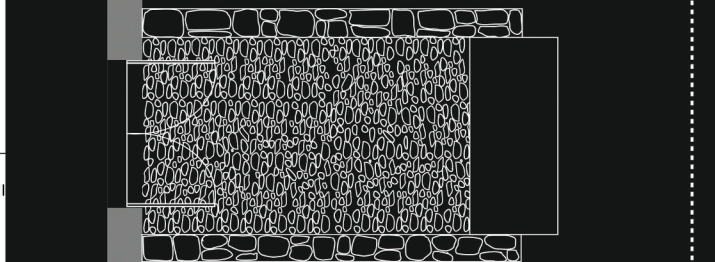
Δ' περίπτωση: Επίσης παρατηρήθηκε η μετάβαση από τον δρόμο στη πλατεία η οποία διαμορφώθηκε μέσα στην κοίτη του ποταμού. Πραγματοποιήθηκε με πλακόστρωτες ράμπες, οι οποίες ενώνονται με το δρόμο δημόσιας χρήσης. Παρόλο που ο δρόμος και η πλατεία χαρακτηρίζονται δημόσια, τυγχάνουν διαφορετικής διαχείρισης καθώς έχουν διαφορετική χρήση.

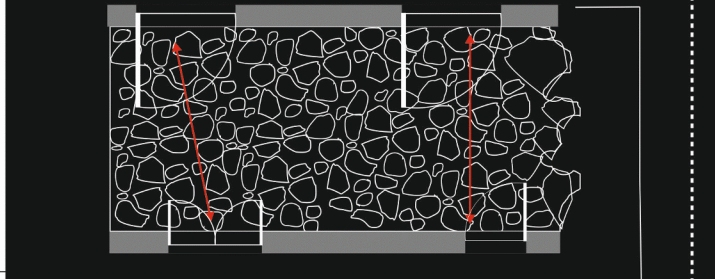
ΠΛΑΚΟΣΤΡΩΤΟ-ΕΙΣΟΔΟΣ-ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ

ΣΤΑΔΙΑΚΗ ΜΕΤΑΒΑΣΗ ΚΑΙ ΕΝΑΛΛΑΓΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

ΙΔΙΩΤΙΚΟ= ΕΙΣΟΔΟΣ ΠΕΡΙΤΟΙΧΙΣΜΕΝΗ ΔΕΥΤΕΡΕΥΩΝ ΟΙΚΙΑΣ ΜΕ ΠΟΡΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟ= ΕΝΩΣΗ ΠΟΡΕΙΑΣ ΜΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ

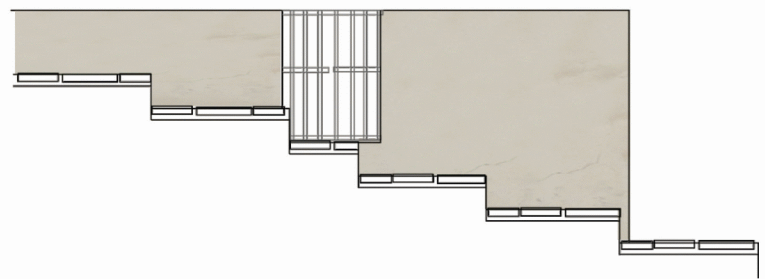
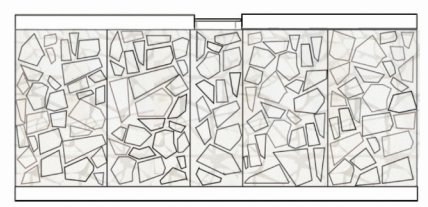
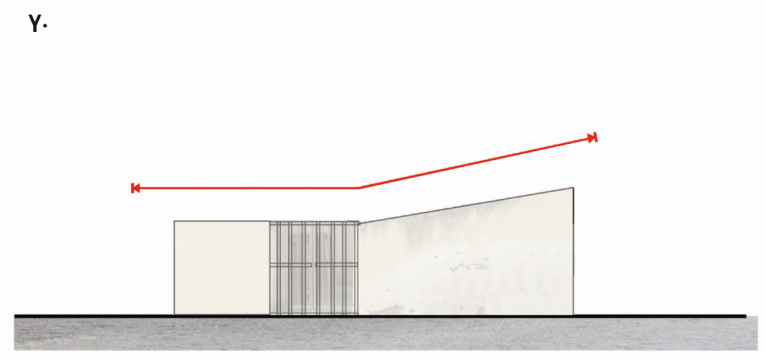
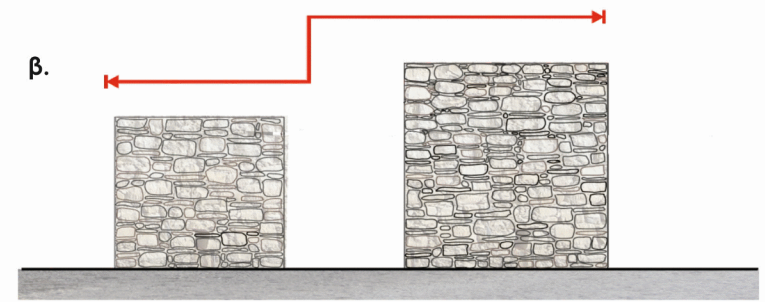
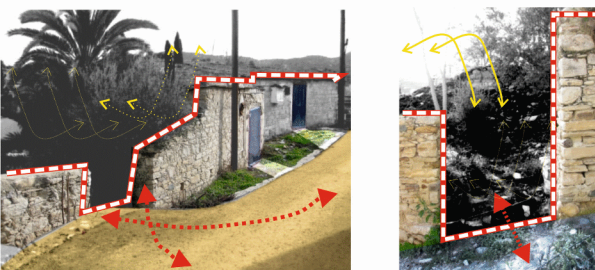
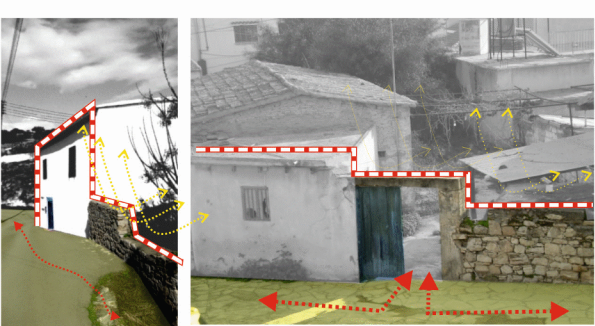

ΙΔΙΩΤΙΚΟ= ΕΙΣΟΔΟΣ ΟΙΚΙΑΣ ΜΕ ΠΟΡΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟ= ΑΣΦΑΛΤΟΣ-ΟΔΟΣΤΡΩΜΑ

ΙΔΙΩΤΙΚΟ= ΕΙΣΟΔΟΣ ΟΙΚΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΟ= ΠΕΖΟΔΡΟΜΟΣ-ΠΛΑΚΟΣΤΡΩΤΟ

Χώροι
 Κατοικίας-Δημόσιοι/ιδιωτικοί
 Πρόσβαση-Εισόδοι

ΔΙΑΒΑΘΜΙΣΗ ΙΔΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

- Περιτοίχισμα- ύψος

- Διαφορετικά **μεγέθη**: ανοιγμάτων , σκαλιών, επιπέδων

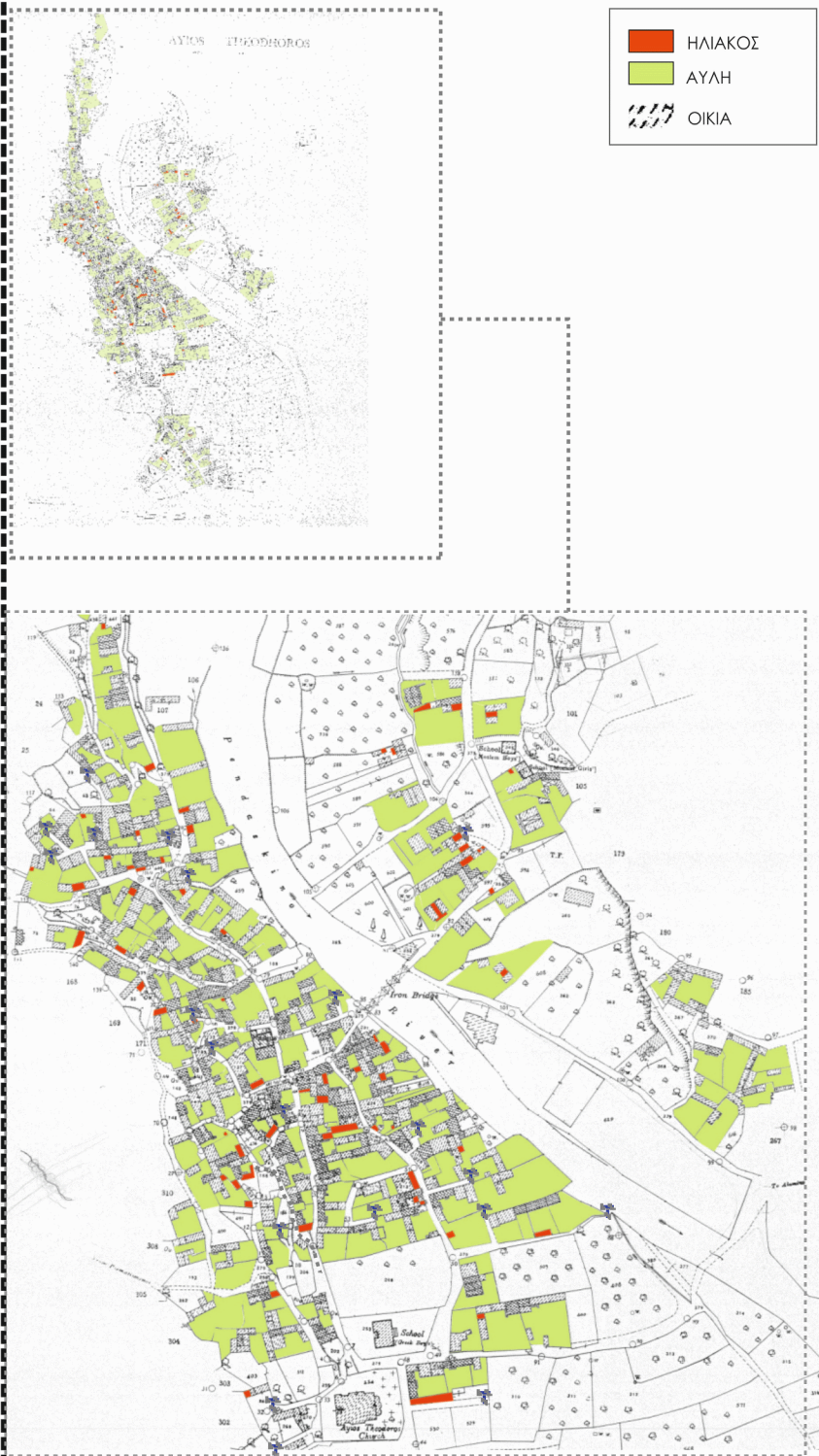
Το περιτοίχισμα έχει διαφορετικά ύψη. Σε κάθε περίπτωση εξυπηρετεί διαφορετικό σκοπό σε σχέση με την ιδιωτικότητα που προσφέρει στους χρήστες.

α+β. Στο σημείο όπου υψώνεται η πόρτα , το περιτοίχισμα είναι πιο ψηλό για να προσδίδει ιδιωτικότητα. Φαίνεται όμως ότι το γενικό περιτοίχισμα βρίσκεται σε πιο χαμηλό επίπεδο ούτως ώστε να επιτρέπει οπτική πρόσβαση στην αυλή της κατοικίας από τους περαστικούς στο δρόμο και αντιστρόφως από τους χρήστες της κατοικίας στο δρόμο ενώ φαίνεται για την β' περίπτωση πώς υπήρχε παρόμοιο κούφωμα από πέτρα ή ξύλο για την πόρτα το οποίο σήμερα έχει **κ α τ α σ τ ρ α φ ε ί**.

γ. Αντίθετα με άλλες περιπτώσεις , στη συγκεκριμένη , η πόρτα εισόδου είναι κιγκλίδωμα που έγινε μεταγενέστερα λόγω της κοινωνικοποίησης του κόσμου αντί σανιδωτό ξωπόρτι και είναι χαμηλή. Το περιτοίχισμα ακολουθεί το ύψος της και στη συνέχεια ψηλώνει γεγονός που δείχνει την εξωστρέφεια της κατοικίας προς τον δρόμο ως απόρροια της κοινωνικοποίησης του κόσμου που προϋπήρχε σαν κουλτούρα επιτρέποντας οπτική πρόσβαση από και προς την αυλή της κατοικίας μειώνοντας την ιδιωτικότητα **τ η ς**.

Συγκεκριμένες περιπτώσεις μικρών ανηφορικών δρόμων που φαινομενικά θα χαρακτηρίζονταν ιδιωτικοί στο χωριό προδίδουν κάπως πιο δημόσιο και κοινωνικής σημασίας χαρακτήρα. Η ραμπόσκαλα έχει μεγάλα πατήματα, τα οποία έχουν τέτοιο πλάτος ώστε να δημιουργούν πλατώματα στις εισόδους των σπιτιών που αναπτύσσονται κατά μήκος. Έτσι υπάρχει απευθείας πρόσβαση από και προς τα σπίτια με αποτέλεσμα να υπάρχουν συναντήσεις και να διαδραματίζονται διάφορα γεγονότα εκεί μετατρέποντας τον πέρασμα, σε χώρο κοινωνικής **σ υ ν α ν α σ τ ρ ο φ ή ς**.

ΑΥΛΗ- ΗΛΙΑΚΟΣ-ΟΙΚΙΑ

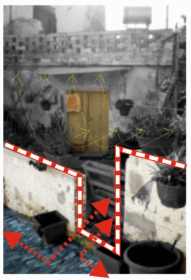
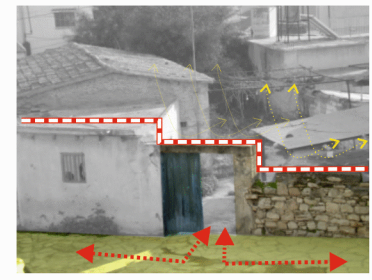
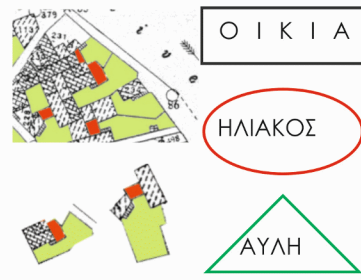
Προσεγγίζοντας τον ιδιωτικό και δημόσιο χαρακτήρα μέσα στο ίδιο το τεμάχιο, παρατηρείται μία διαβάθμιση μεταξύ των κύριων χωρικών τομέων που διαμορφώνονται σε κάθε τεμάχιο. Οι χωρικοί τομείς αποτελούνται από την αυλή, τον ηλιακό και την οικία, οι οποίοι διαδέχονται ο ένας χώρο τον άλλο και διαμορφώνουν διαφορετικές σχέσεις μεταξύ των χώρων δημόσιου και ιδιωτικού χαρακτήρα.

Μελετώντας τον χωροταξικό χάρτη του χωριού, εντοπίστηκαν 4 τρόποι προσέγγισης με βάση τη σειρά που χωροθετούνται η αυλή, ο ηλιακός και η οικία σε συνάρτηση με το δρόμο.

Η αυλή, σ' ένα τεμάχιο μπορεί να χαρακτηριστεί ως ημιδημόσιος τομέας του τεμαχίου. Εντός της αυλής διεξάγονται λειτουργίες δημόσιου χαρακτήρα και αποτελεί τον υπαίθριο χώρο.

Ο ηλιακός, λόγω και της χωρικής του υπόστασης ως ημιυπαίθριος χώρος, διακρίνεται για τον ιδιωτικό του χαρακτήρα.

Η οικία, αποτελεί το κατεχοχόν ιδιωτικό μέρος του τεμαχίου στο οποίο πραγματοποιούνται δραστηριότητες ιδιωτικού χαρακτήρα και έτσι εύλογα αναφερόμαστε σε κλειστούς χώρους.

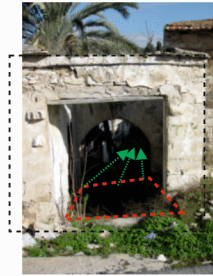
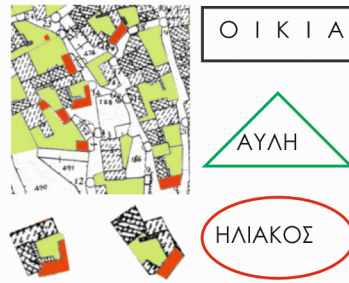

Αν θεωρήσουμε ως σημείο αναφοράς τον δρόμο, η προσέγγιση του τεμαχίου διαφοροποιείται σε 4 περιπτώσεις:

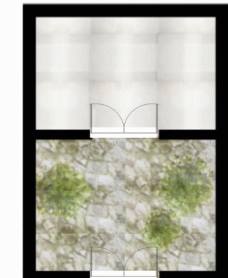
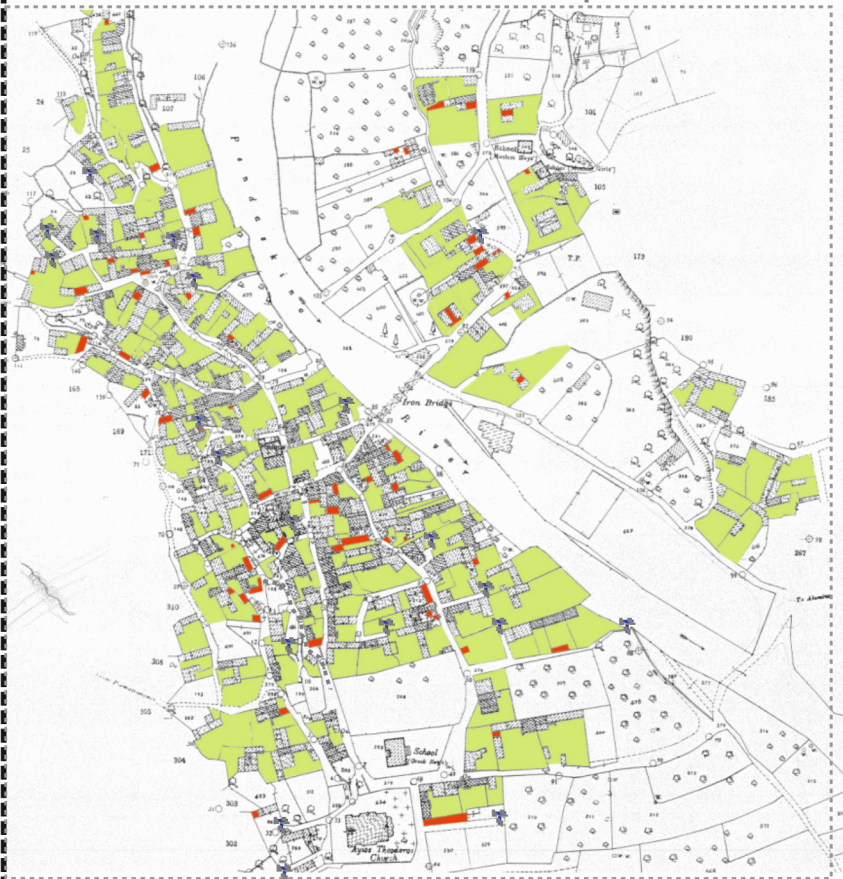
Α' περίπτωση: Για να προσεγγίσουμε την οικία- ιδιωτικού χαρακτήρα συναντάμε αρχικά την αυλή- ημιδημόσιου χαρακτήρα και στη συνέχεια τον ηλιακό με λιγότερο δημόσιο χαρακτήρα. Παρατηρείται έτσι, μια ομαλή διαβάθμιση μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού χαρακτήρα.

ΑΥΛΗ- ΗΛΙΑΚΟΣ-ΟΙΚΙΑ

Β' περίπτωση: Αρχικά συναντάμε τον ηλιακό, έπειτα την αυλή και τέλος την οικία. Εδώ παρατηρούμε μεταβολή του χαρακτήρα του ηλιακού σε ίσως ένα πιο δημόσιο χώρο, ο οποίος αναλαμβάνει να φιλτράρει τις κινήσεις στο τεμάχιο και η αυλή με τη σειρά της ως μεταβατικός χώρος τις μεταφέρει στην οικία. Αυτή η διάταξη δίνει ένα πιο αυστηρό όριο όσον αφορά τα θέματα πρόσβασης.

Γ' + Δ' περιπτώσεις: Η οικία και η αυλή εναλλάσσονται μεταξύ τους, στις δύο αυτές περιπτώσεις, και είτε η οικία, είτε η αυλή εφάπτονται του δρόμου. Δεν μεσολαβεί ηλιακός ίσως

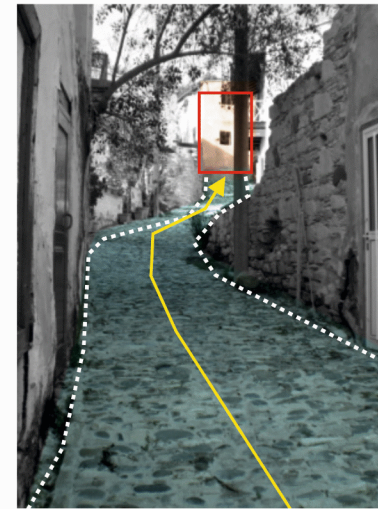
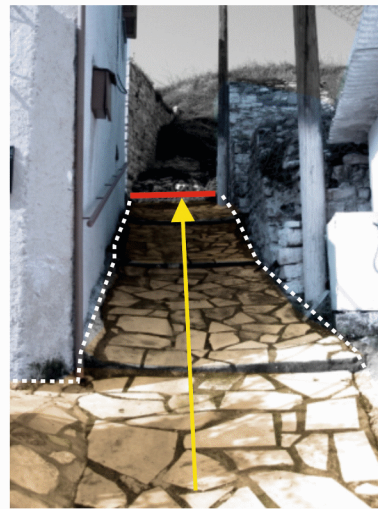
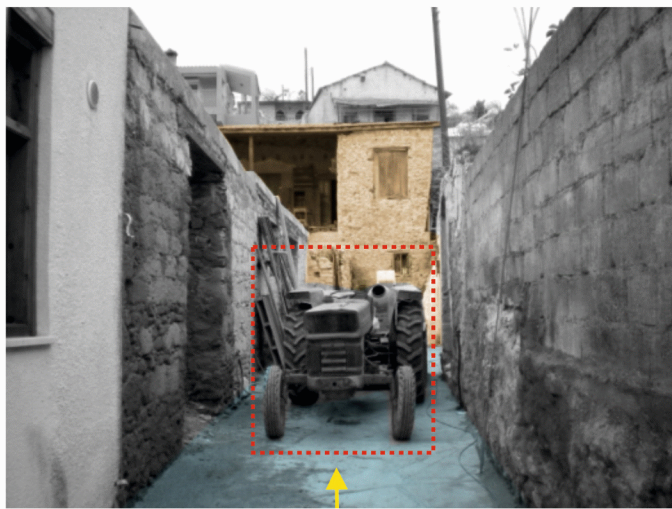
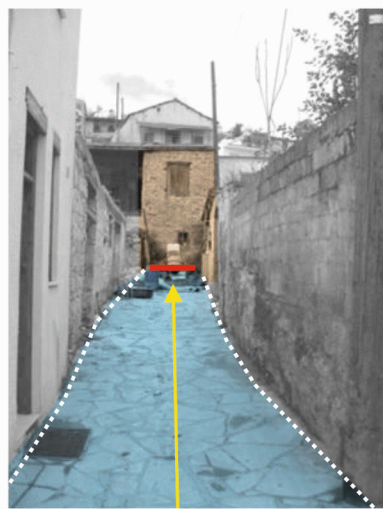
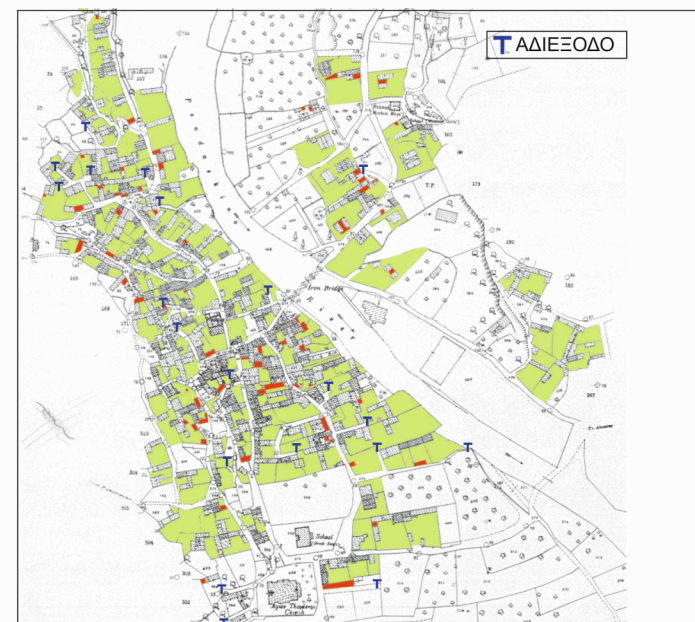
Αυτή η αλλαγή στη διάταξη και η πιο εύκολη προσέγγιση, που παρατηρείται με το πέρασμα των χρόνων σε μεταγενέστερες περιπτώσεις, αποδίδεται κατά κύριο λόγο στο αίσθημα μεγαλύτερης ασφάλειας και σιγουριάς που ένιωθαν οι άνθρωποι/κάτοικοι μεταξύ τους.

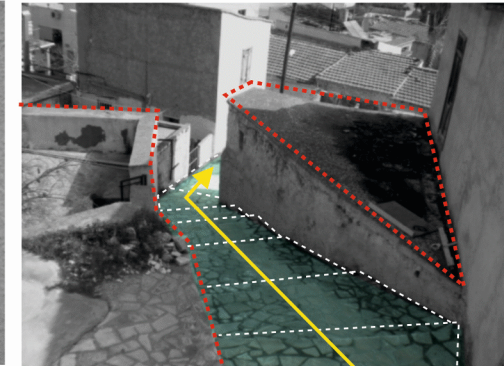
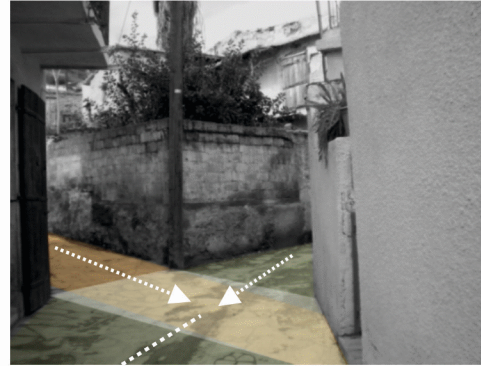
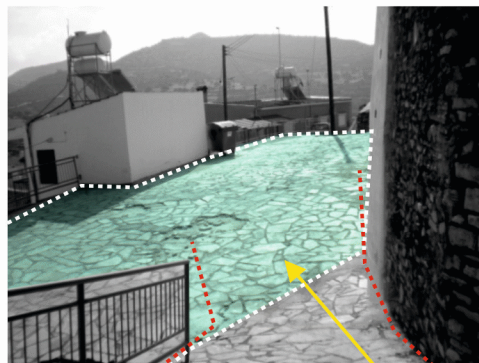
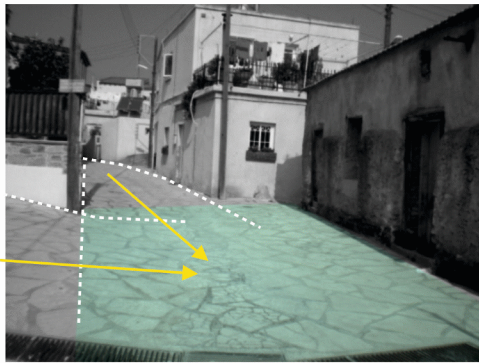
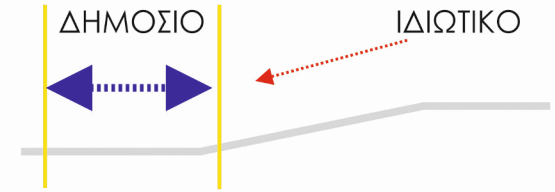
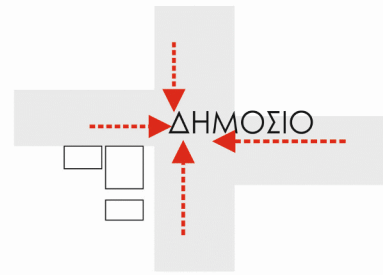
Στο χωριό παρατηρήθηκε έντονη η παρουσία δρόμων που καταλήγουν σε αδιέξοδα. Αυτό εντοπίζεται κυρίως στον παραδοσιακό πυρήνα του χωριού, σε δρομάκια που διακλαδίζονται δεξιά και αριστερά του κεντρικού δημόσιου δρόμου του χωριού και καταλήγουν σε αδιέξοδα. Σε αυτά τα λιθόστρωτα δρομάκια αναπτύσσονται μικρές γειτονιές οι οποίες προσδίδουν έναν πιο ιδιωτικό χαρακτήρα. Τα δρομάκια αυτά καταλήγουν είτε σε είσοδο σπιτιού είτε σε τέλος του λιθόστρωτου πεζόδρομου και από εκεί συνεχίζει άγρια βλάστηση. Επιπλέον ανά λογα με το πλάτος που έχουν, η πρόσβαση και η χρήση διαφοροποιείται.

Αν το δρομάκι που οδηγεί σε αδιέξοδο είναι στενό τότε επιτρέπει τη πρόσβαση μόνο σε πεζούς και συνήθως οι κινήσεις είναι από τους ενοίκους των σπιτιών της γειτονιάς. Αυτόματα ενισχύεται ο ιδιωτικός χαρακτήρας και ίσως να λειτουργούν και ως σημείο συνάντησης ή ανάπτυξης κοινωνικών σχέσεων μεταξύ «γειτόνων». Τα ξωπόρτια των σπιτιών είναι χωροθετημένα -στραμμένα προς το δρομάκι και αυτό δίνει περισσότερες ευκαιρίες για να συναντηθούν ο ένας γείτονας με τον άλλο.

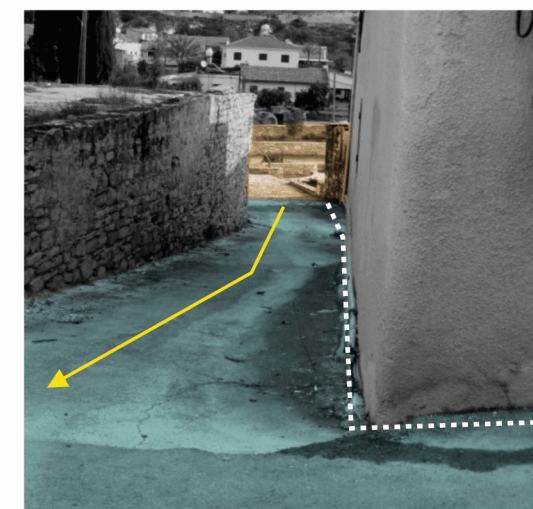
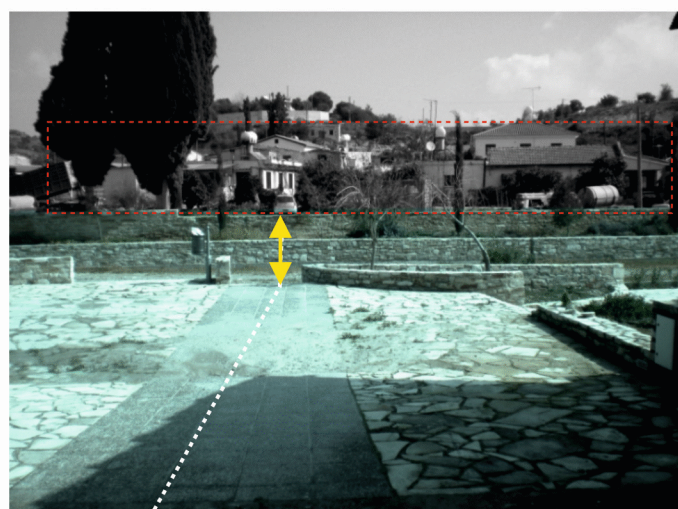
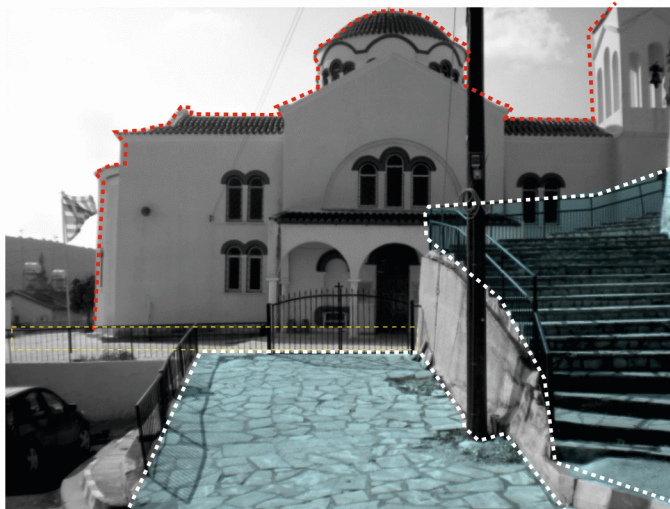
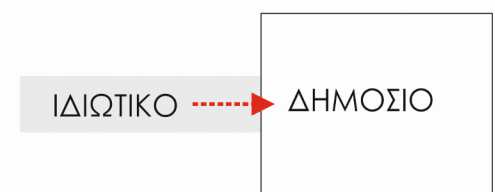
Το αδιέξοδο σε κάποιες περιπτώσεις που το πλάτος το επιτρέπει, χρησιμοποιείται ως χώρος στάθμευσης.

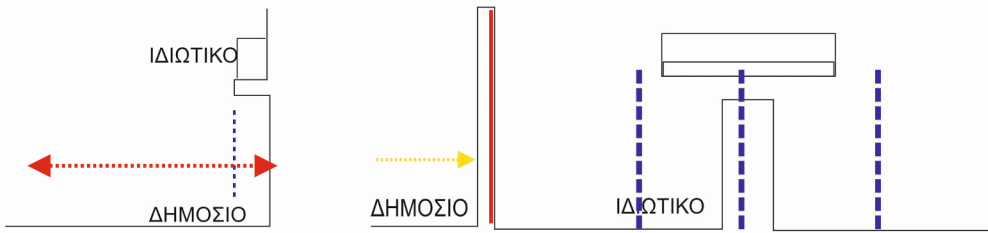
Η κατάληξη των δρόμων σε πλατώματα που διαπερνούν τις γειτονιές, επιτυγχάνουν να συγγέουν τα όρια του δημόσιου με του ιδιωτικού και να μην μπορεί να προσδιοριστεί ο χαρακτήρας και η χρήση του χώρου. Δέχονται αυθόρμητες κινήσεις των κατοίκων, σημεία συνάντησης και κοινωνικοποίησης, λειτουργούν ως πέρασμα, ως χώροι στάθμευσης.

Οι δημόσιοι χώροι του χωριού, η πλατεία που βρίσκεται στην κοίτη του ποταμού και η εκκλησία τη χρήση καθορισμένων πορειών ή πλακόστρωτων, ενώνονται με τον ασφαλτοστρωμένο δρόμο. Η προσέγγιση είναι μεταγενέστερη και δεν μπορούμε να διακρίνουμε χαρακτηριστικά. Η περίπτωση της εκκλησίας είναι ειδική αφού αποτελεί δημόσιο χώρο με ιδιωτικότητα αφού κάποιες ώρες είναι κλειστή. Ο περιβάλλον χώρος όμως μπορεί να έχει δημόσια χρήση είτε ως πέρασμα είτε ως χώρο δραστηριότητας.

Στο χωριό παρατηρήθηκε η ύπαρξη διώροφων σπιτιών. Στο δεύτερο επίπεδο συνήθως του σπιτιού βρίσκονται οι χώροι ύπνου και ίσως αυτό να συμβαίνει για λόγους ασφάλειας και περισσότερης ιδιωτικότητας. Καθώς ανεβαίνουμε υψομετρικά, ο αριθμός των διώροφων σπιτιών αυξάνεται και παρατηρώντας το δεύτερο επίπεδο είναι αισθητή η ύπαρξη μπαλκονιών τα οποία βρίσκονται είτε στο εσωτερικό του τεμαχίου και είναι στραμμένα προς την αυλή, είτε είναι στη πρόσοψη ξεπροβάλλοντας μέσα στο δρόμο.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τα μπαλκόνια που χωροθετούνται μέσα στην αυλή, ίσως, να έχουν πιο ιδιωτικό χαρακτήρα και δέχονται κινήσεις σε πιο μεγάλο βαθμό από το μπαλκόνι που βρίσκεται στο δρόμο. Στην πρώτη περίπτωση χρησιμοποιείται σαν μεταβατικός χώρος ο οποίος ενώνει το επίπεδο του ορόφου με το κλιμακοστάσιο. Στη δεύτερη περίπτωση τα μπαλκόνια χωροθετούνται ανάλογα με τον προσανατολισμό και χρησιμεύουν στην ηλιοπροστασία των χώρων σε λειτουργικό επίπεδο. Προσδίδει ένα πιο ιδιωτικό χαρακτήρα στο δεύτερο επίπεδο, λόγω και των υπνοδωματίων που ανήκουν στους πιο ιδιωτικούς χώρους του σπιτιού, αφού διαχωρίζει έτσι με κάποιο τρόπο τα δημόσια ανοίγματα κάτω, από τα ιδιωτικά ανοίγματα πάνω.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Τα ανοίγματα της πρόσοψης παρατηρήθηκε να είναι πιο μικρά σε διαστάσεις και έχουν ύψος από το δρόμο/γύρω στο ενάμιση μέτρο. Αν και βρίσκονται στο δρόμο προσπαθούν να αποστασιοποιηθούν από το δημόσιο και να κρατήσουν την ιδιωτικότητα του εσωτερικού χώρου του σπιτιού. Υπάρχουν και παραδείγματα όπου τα παράθυρα βρίσκονται στα ογδόντα με ενενήντα εκατοστά σε ύψος από το δρόμο και ίσως να συμβαίνει αυτό για το λόγο ότι είναι ανοίγματα του ηλιακού ο οποίος έχει πιο ημιδημόσιο χαρακτήρα.

ΑΝΟΙΓΜΑΤΑ

Τα ανοίγματα στο δεύτερο επίπεδο έχουν μεγαλύτερες διαστάσεις, αφού δεν έχουν ανάγκη να προστατευθούν από το δημόσιο, είναι απόλυτα ιδιωτικοποιημένα λόγω του ύψους αλλά και του μπαλκονιού. Και στις δύο περιπτώσεις όμως το μπαλκόνι σε συνδυασμό με τα ανοίγματα, προσφέρει καλύτερο δροσισμό στους χώρους, όπως επίσης ενδέχεται να μην δέχονται μεγάλες δραστηριότητες λόγω των μικρών τους διαστάσεων.

Άγιος_ Θεόδωρος

Ο ρόλος των διαφορετικών χαράξεων οδικού δικτύου, πεζόδρομων και ποταμού της κοινότητας Αγίου Θεοδώρου στη διαμόρφωση πολεοδομικού χάρτη και δημιουργία παραδοσιακού και σύγχρονου ιστού

ΘΕΜΑ 2

Αμφιθέατρο

Τέμενος

Κρεοπωλείο

Ιατρείο

Ταχυδρομικό Κουτί

Κοινοτικές Αρχές

Χώρος Στάθμευσης

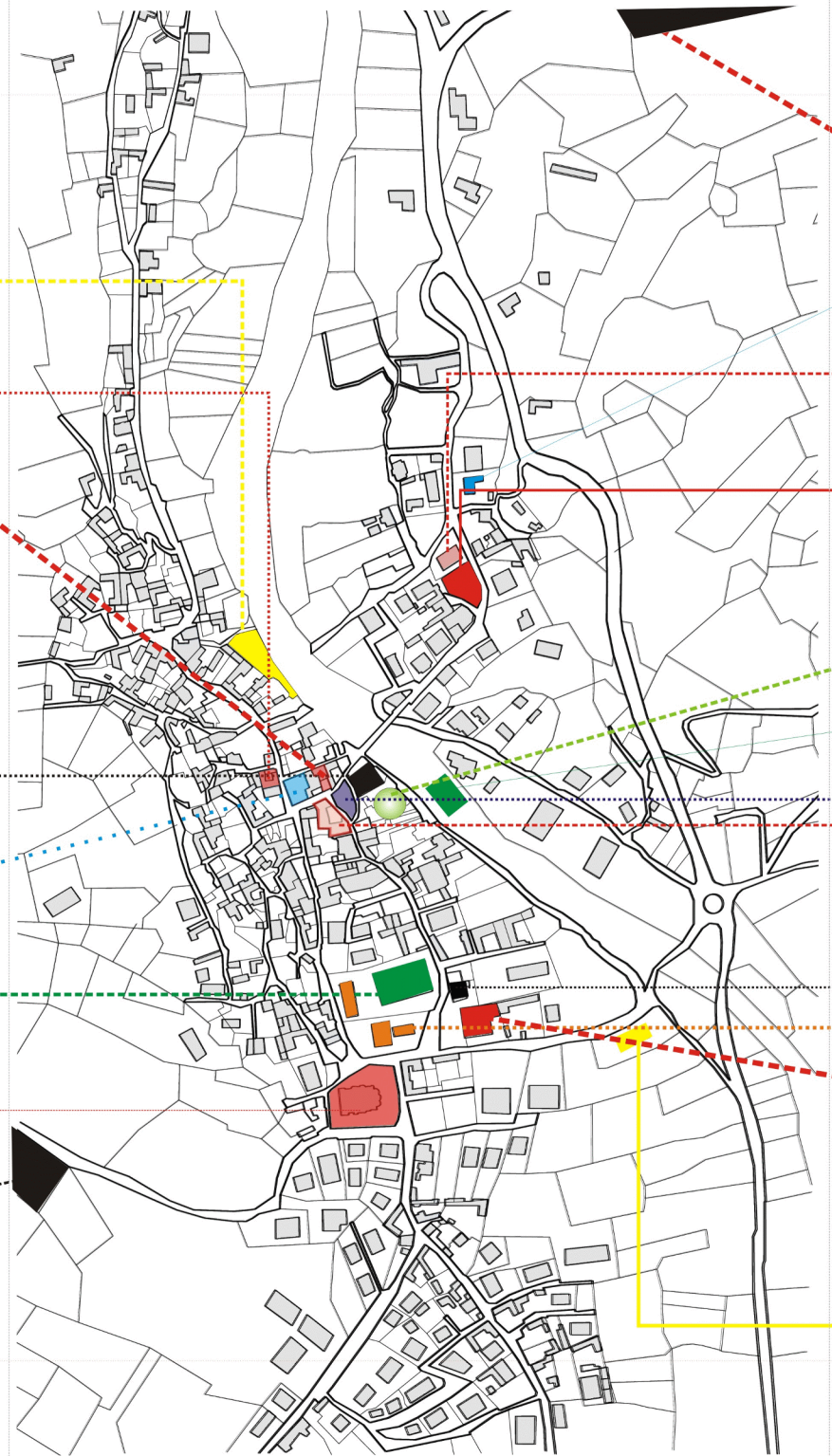
Γήπεδο

Εκκλησία
Αγίου Θεοδώρου
του Τήρωνος

Κοιμητήριο

Βιοτεχνία

Λαογραφικός

Εθνικόφωνα Σωματεία

Καφενείο

Παιδική Χαρά

Γήπεδο Καλαθοσφαίρας

Ταβέρνα
"το Βάσανο"

Ταβέρνα "Η Κληματαριά"

Σχολείο

ΣΠΕ Υπεραγορά

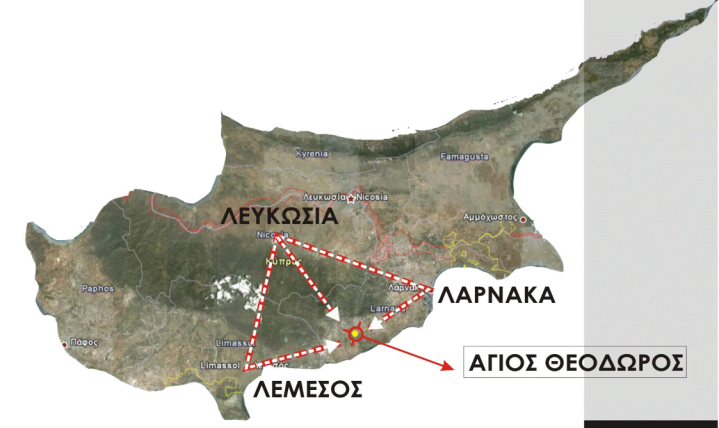
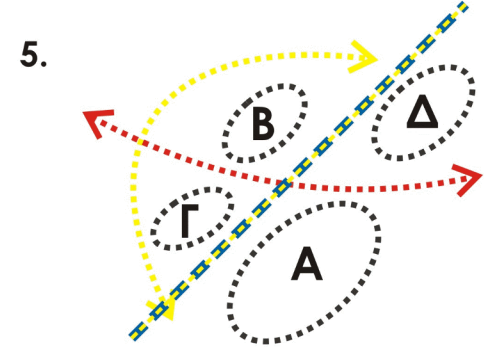
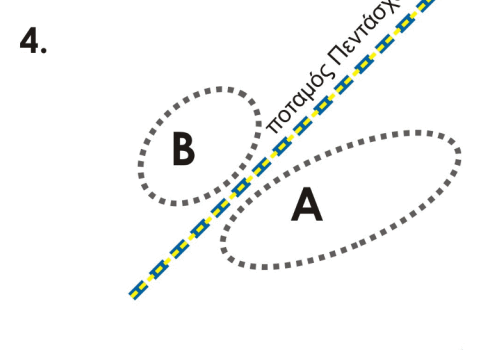
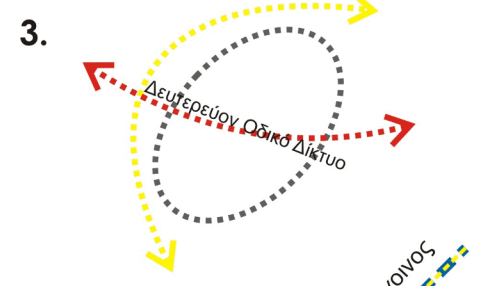
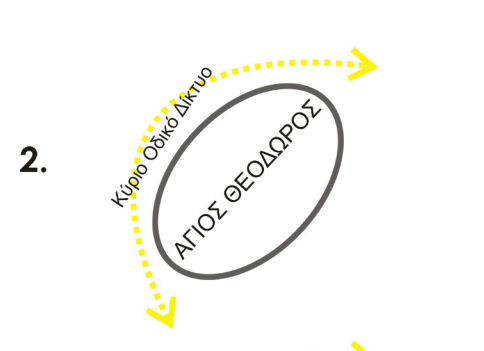
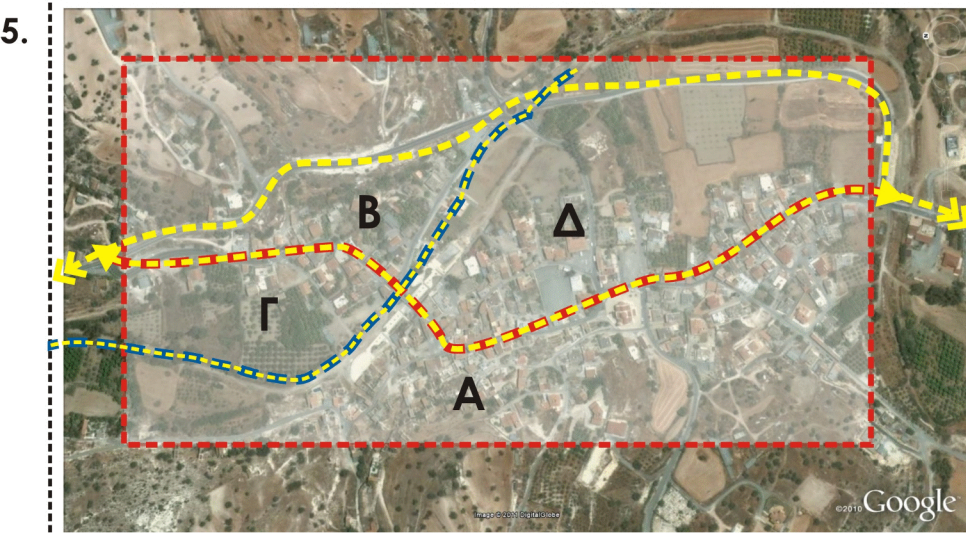
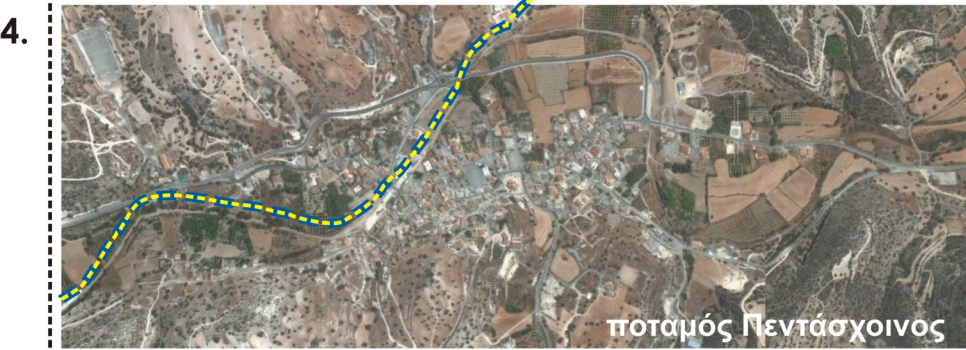
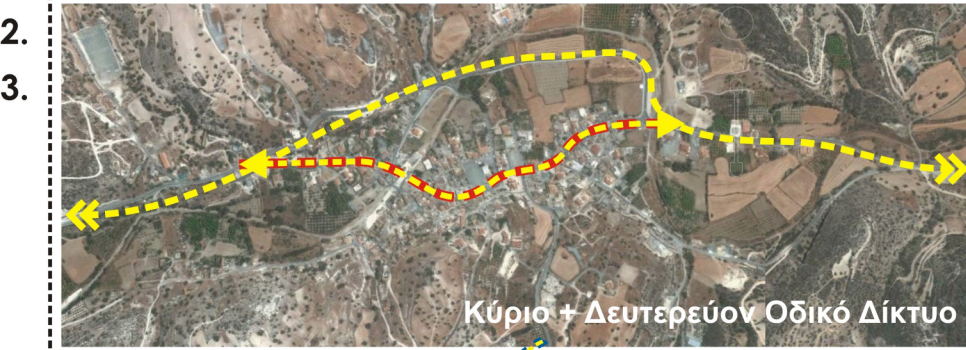

Νηπιαγωγείο

Ταβέρνα
"Άννα Μαρία"

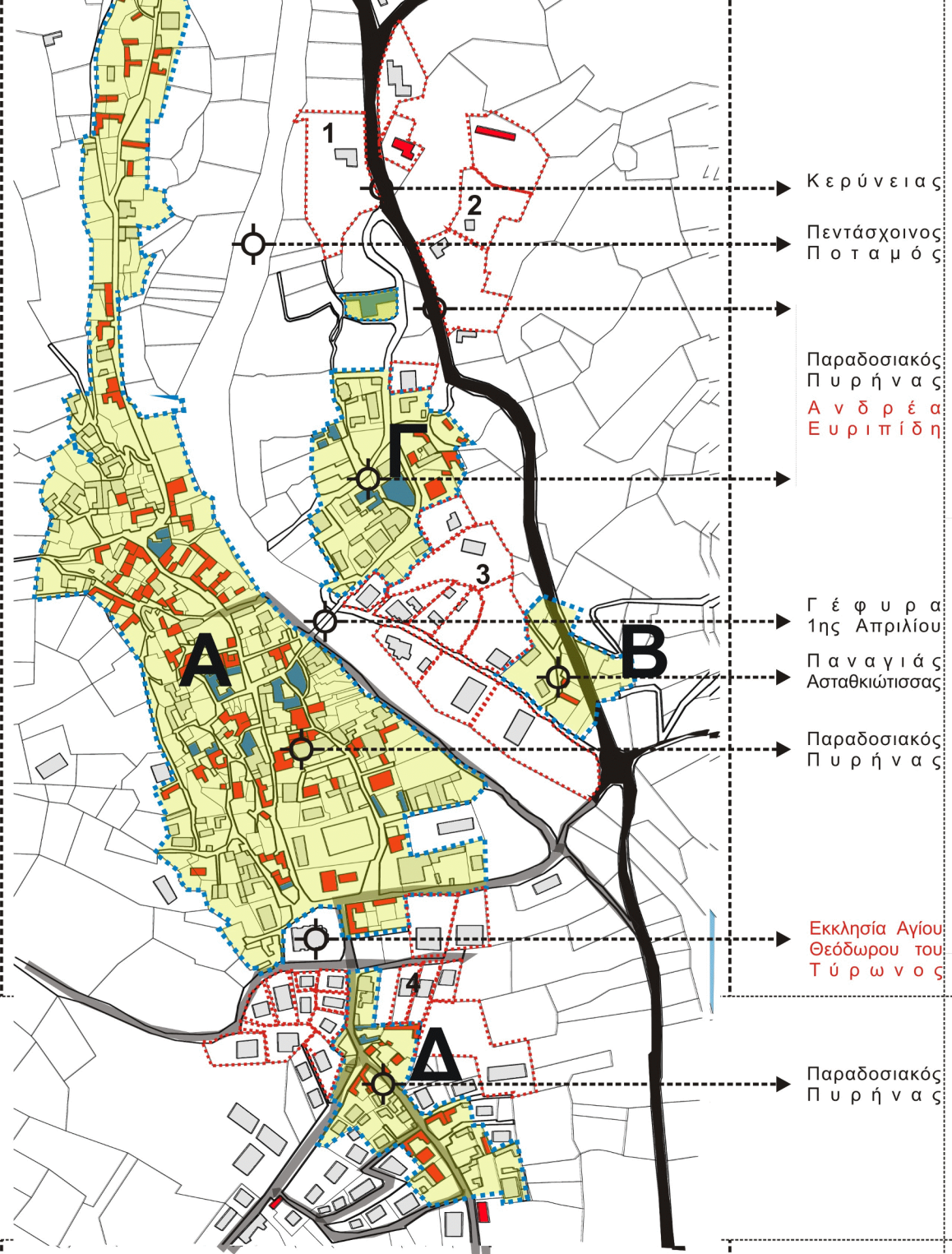

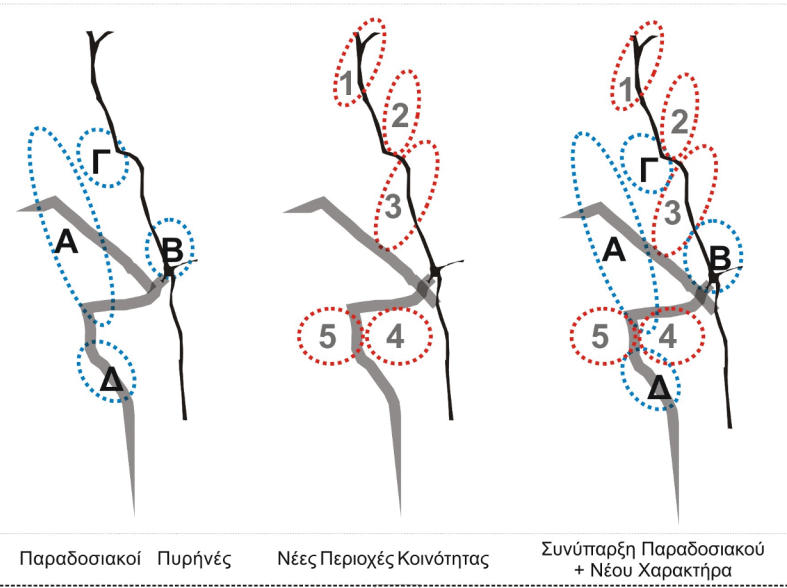
Ο Άγιος Θεόδωρος βρίσκεται σε πολύ καλή γεωγραφική θέση λόγω της κεντροβαρής του θέσης σε σχέση με τα τρία μεγαλύτερα αστικά κέντρα του νησιού - Λεμεσός, Λευκωσία, Λάρνακα. Βρίσκεται συγκεκριμένα σε απόσταση είκοσι χιλιομέτρων από τη πόλη της Λάρνακας στα νοτιοανατολικά και σε ύψος μόλις ογδόντα μέτρων από την επιφάνεια της θάλασσας από την οποία απέχει μόλις έξι χιλιόμετρα. Η κοινότητα του Αγίου Θεόδωρου εκτείνεται σε ένα λοφώδες τοπίο με αμφιθεατρική ανάπτυξη. Ο κύριος οδικός άξονας(2) της κοινότητας που ξεκινά από την είσοδο της και αποτελεί παράκαμψη από τη κοινότητα της Κοφίνου και το Δήμο Λευκάρων και εκτείνεται μέχρι το δρόμο κατά μήκος της παραλίας του Αγίου Θεοδώρου στα νότια του νησιού εφάπτεται της κοινότητας στα ανατολικά και χαρακτηρίζεται ως δρόμος υπερτοπικής και τοπικής σημασίας. Η παράκαμψη(3) που ξεκινά από το δρόμο αυτό και σε οδηγεί στο χωριό χαρακτηρίζεται σαν δευτερεύον δρόμος για το χωριό ωστόσο διαδραματίζει ένα σημαντικό ρόλο αφού διαμελίζει την κοινότητα στα δύο όπως και ο πεντάσχοιμος ποταμός(4) ο οποίος αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα στοιχεία του χωριού. Τελικά η τομή των δυο στοιχείων δημιουργεί τέσσερις διαφορετικές περιοχές(5) στο χωριό με κοινά στοιχεία αλλά και αρκετές διαφορές. Τα σημεία Α και Β αποτελούν κυρίως τους παραδοσιακούς πυρήνες της κοινότητας ενώ στα σημεία Γ και Δ παρατηρείται η συνύπαρξη του παραδοσιακού και του νέου στοιχείου σε θέματα κατοικίας αλλά και ανάπτυξης του ευρύτερου δικτύου προσβάσεων είτε αναφέρεται σε αυτοκίνητα είτε σε πεζούς. Στο σημείο τομής των δύο αξόνων βρίσκεται ένα από τα σημαντικότερα στοιχεία του χωριού το εντυπωσιακό και γεροχτισμένο γεφύρι που ενώνει το ένα μέρος του χωριού με το άλλο και είναι η εικόνα του γραφικού Αγίου Θεόδωρου.

Τοπογραφική Ανάλυση Κοινότητας σε Περιοχές σε σχέση με το οδικό δίκτυο και τον πεντάσχοιμο ποταμό.

Η κοινότητα του Αγίου Θεόδωρου απλώνεται κατά μήκος των πλευρών της κοίτης του πεντάσχιου ποταμού, ενώ αρκετές κατοικίες είναι κτισμένες στις παρυφές της βουνοπλαγιάς στη νότια πλευρά του χωριού. Στις περιοχές των παραδοσιακών πυρήνων συναντάμε παλιά παραδοσιακά σπίτια με αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον που σε κάποιες περιπτώσεις είναι διατηρημένα αλλά κυριαρχούν σημάδια ερήμωσης και εγκατάλειψης τα οποία αποτελούν συνήθως οι Τουρκοκυπριακές ιδιοκτησίες. Ο παραδοσιακός πυρήνας εκτείνεται σε τέσσερις διαφορετικές γειτονιές, εκ των οποίων οι τρεις βρίσκονται κατά μήκος και στις πλευρές του ποταμού Πεντάσχιου (A, B, Γ) με επέκταση προς τους λόφους και μία στα νότια του χωριού προς τη θάλασσα (Δ). Ανάμεσα στις οικοδομές του παραδοσιακού πυρήνα εκτείνονται μικρά και στενά δρομάκια γραφικού χαρακτήρα που σε μερικές περιπτώσεις λόγω του πλάτους τους γίνονται απροσπέλαστα από οχήματα. Σε πολλές περιοχές του παραδοσιακού πυρήνα παρατηρούμε την ανέγερση νέων οικοδομών-κατοικιών πλάι στις παραδοσιακές κατοικίες, γεγονός που συχνά σε συνδυασμό με τη σύγχρονη αρχιτεκτονική και τις επεμβάσεις αποτελούν αλλοίωση της παραδοσιακής αρχιτεκτονικής του πυρήνα. Επίσης στη κοινότητα συναντάμε και περιοχές με τις νέες κατοικίες (κόκκινη διακεκομμένη γραμμή) όπου η αρχιτεκτονική τους καθώς και η σχέση τους με το χώρο ακολουθεί σύγχρονα πρότυπα αστικής ανάπτυξης.

- Κερύνειας
- Πεντάσχιος Ποταμός
- Παραδοσιακός Πυρήνας
Ανδρέα
Ευριπίδη
- Γέφυρα 1ης Απριλίου
- Παναγιάς Ασταθιώτισσας
- Παραδοσιακός Πυρήνας
- Εκκλησία Αγίου Θεόδωρου του Τύρωνος
- Παραδοσιακός Πυρήνας

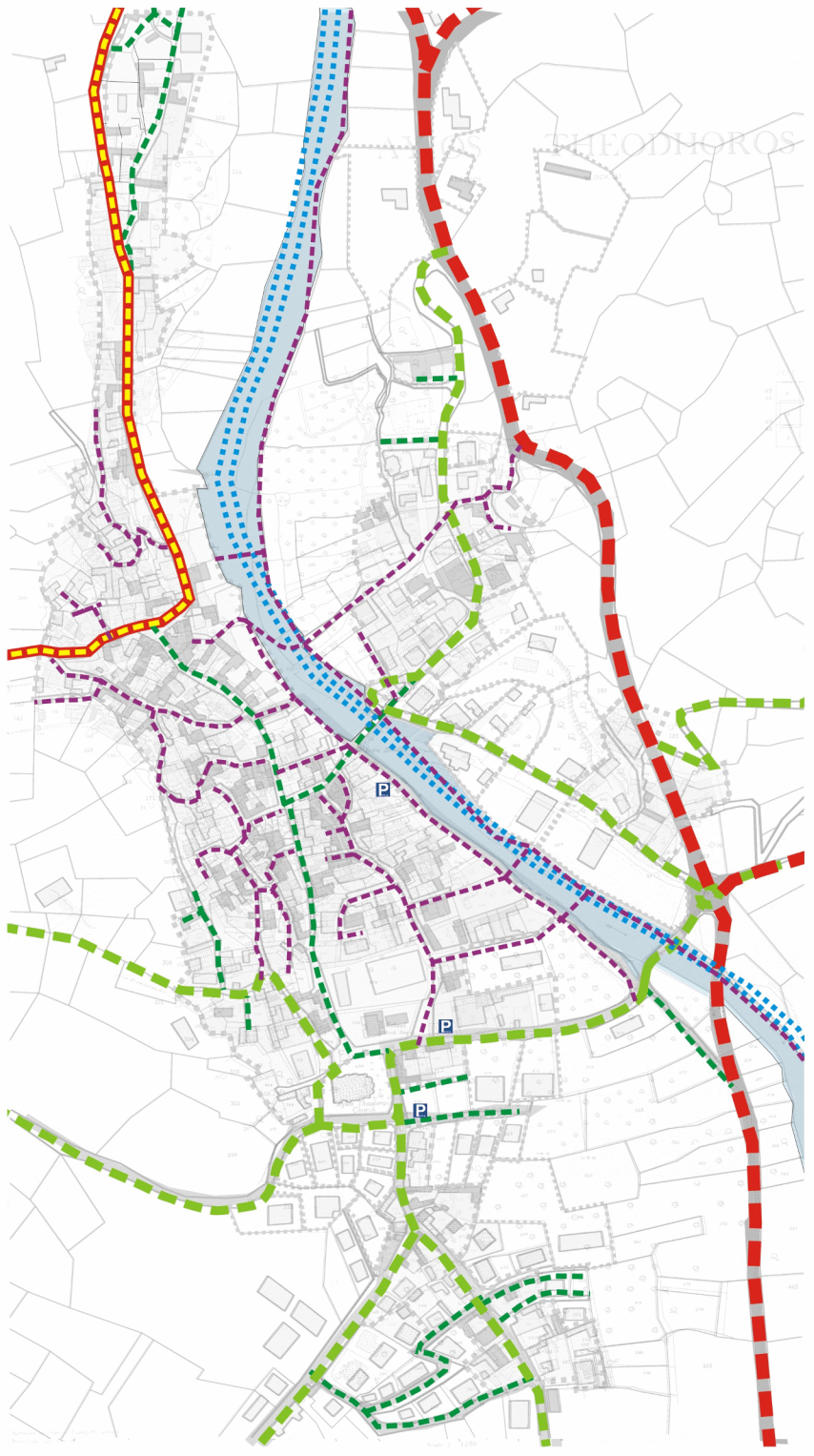

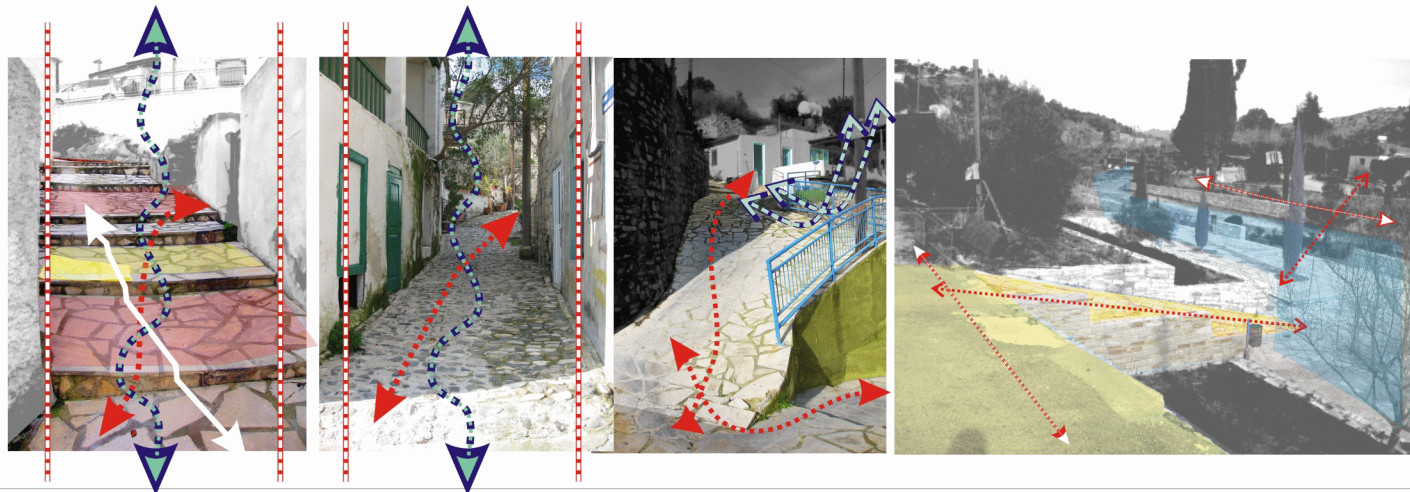
Παραδοσιακοί Πυρήνες   Νέες Περιοχές Κοινότητας   Συνπαρξη Παραδοσιακού + Νέου Χαρακτήρα

ΥΠΟΜΝΗΜΑ	 Όρια Παραδοσιακού Πυρήνα
	 Κυρηγμένη Διατηρητέα Οικοδομηση
	 Αξιόλογη Παραδοσιακή Οικοδομηση
	 Όρια Πολεοδομικής Ζώνης Η1
	 Όρια Πολεοδομικής Ζώνης Η1 Πρόσφατες Αναπτύξεις

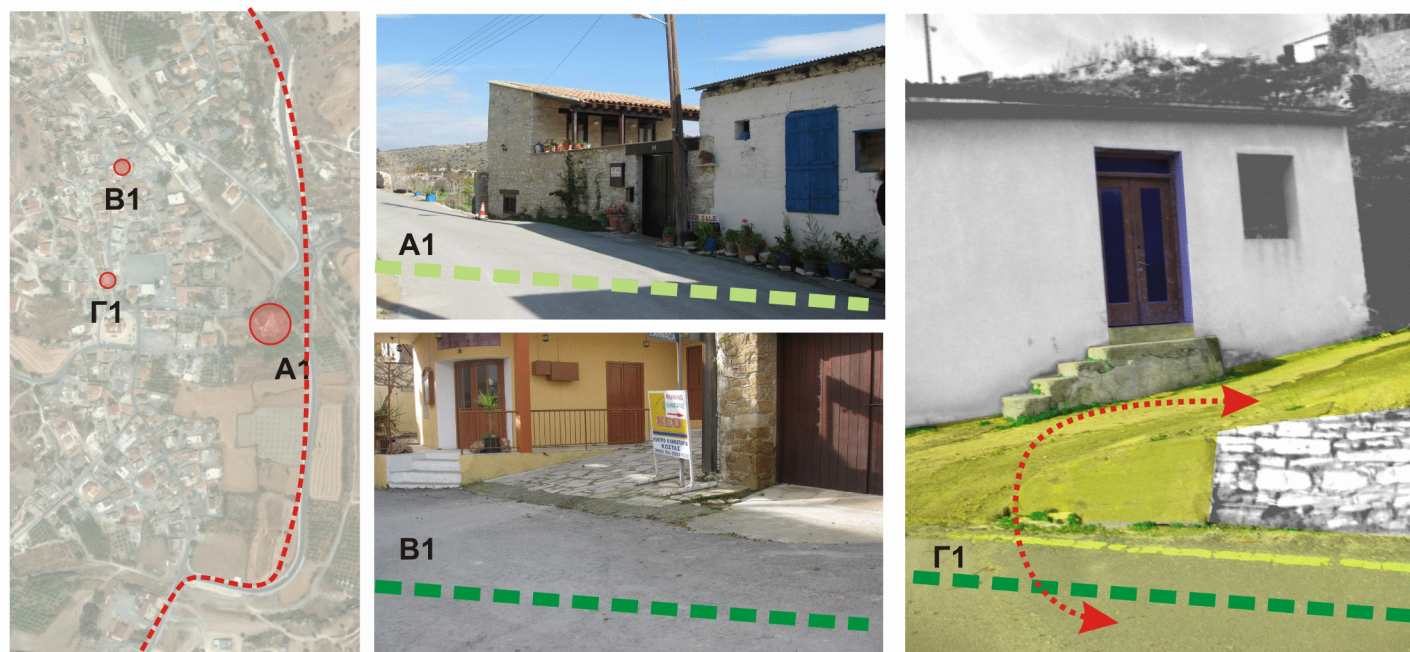
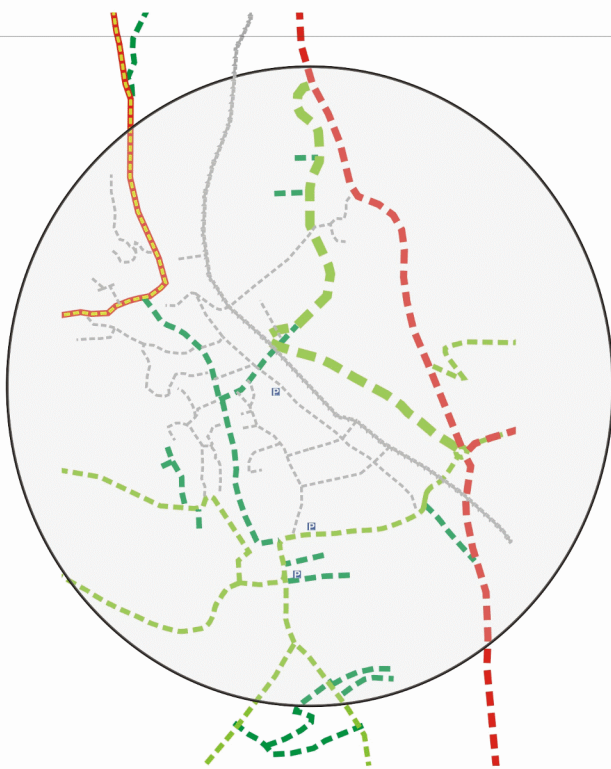

Στην κοινότητα του Αγίου Θεόδωρου παρατηρείται ένα μεικτό σύστημα οδικού δικτύου όπου είναι εμφανής η κατηγοροποίηση βάση της ιεράρχησης των διαφόρων λειτουργιών και κινήσεων των μέσων κυκλοφορίας (οχήματα, πεζούς, ποδηλάτες) κατά οδό και άξονα. Το **τοπικό οδικό δίκτυο** της κοινότητας του Αγίου Θεόδωρου αποτελείται από ένα κύριο άξονα (**κόκκινο χρώμα**) που ξεκινά από την είσοδο στην κοινότητα που είναι η παράκαμψη από τη κοινότητα της Κοφίνου και το Δήμο Λευκάρων και καταλήγει στο δρόμο κατά μήκος της παραλίας του Αγίου Θεόδωρου. Ο δρόμος αυτός αποτελεί τη μεγαλύτερη σε έκταση και νεότερη κατασκευή οδικού δικτύου και μπορεί να χαρακτηριστεί ως δρόμος υπερτοπικής και περιφερειακής σημασίας αφού αποτελεί τη κυριότερη αρτηρία κυκλοφορίας για την κοινότητα, διότι προσφέρει πρόσβαση και έξοδο στην κοινότητα, ενώνει τον οικισμό με την παραλιακή περιοχή και λειτουργεί ως παρακαπήριος δρόμος του κεντρικού οικισμού. Στον **κεντρικό οικισμό** το οδικό δίκτυο (**ανοιχτό πράσινο χρώμα**) αποτελείται τόσο από ασφαλτοστρωμένους δρόμους όσο και από πλακόστρωτους δρόμους αμφίδρομης κίνησης οχημάτων με ελλειπείς ρυθμίσεις κυκλοφοριακής διαχείρισης και εκτείνεται σε ακανόνιστη διάταξη. Στους **παλιούς παραδοσιακούς πυρήνες** της κοινότητας (**μώβ χρώμα**) η πλειοψηφία των δρόμων παρουσιάζει έντονη στενότητα που δεν επιτρέπει την πρόσβαση σε αυτοκίνητα αλλά μόνο σε πεζούς, ποδηλάτες και μοτοσυκλέτες. Μερικοί δρόμοι είναι λιθόστρωτοι και διατηρούνται ακόμα στην αρχική τους κατάσταση, άλλοι έχουντσιμεντοστρωθεί λόγω της ολισθηρότητας που παρουσίαζε το λιθόστρωτο για πιο εύκολη διέλευση από τους πεζούς και οι υπόλοιποι είναι ασφαλτωμένοι ή πλακόστρωτοι με ενιαίο οδόστρωμα μέτριας ποιότητας. Αρκετοί δρόμοι είναι εγγεγραμμένοι ως μονοπάτια που έχουντσιμεντοστρωθεί για την εξυπηρέτηση ιδιωτικών κατοικιών ενώ στους παραδοσιακούς πυρήνες όπου έχουν αποπερατωθεί νέες αναπτύξεις παρατηρούνται διανοίξεις δρόμων για την παροχή πρόσβασης σε οικιστικά τεμάχια. **Συμπερασματικά** το οδικό δίκτυο στη κοινότητα του Αγίου Θεόδωρου μπορεί να διακριθεί σε μια ιεραρχημένη κατανομή κλίμακας δρόμων ανάλογα με τη περιοχή στην οποία εμπίπτουν και αφορά τρία είδη (**A**) του παραδοσιακού πυρήνα που αποτελείται κυρίως από τις κατοικίες, (**B**)των περιοχών του παραδοσιακού πυρήνα με νεότερα κτίσματα και εμπορικές δραστηριότητες και (**Γ**) των πιο νέων περιοχών κατοικίας σε συνδιασμό με κτίρια εμπορίου και εκπαίδευσης.

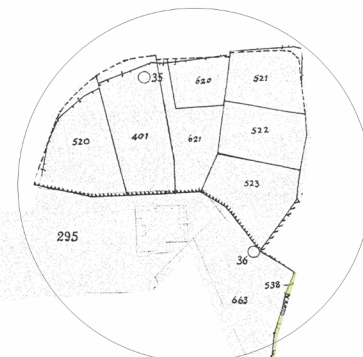
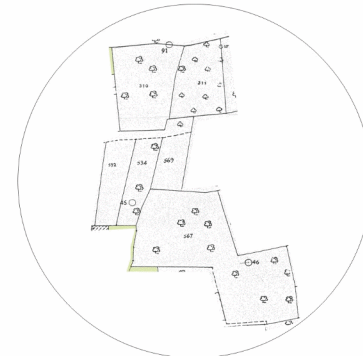
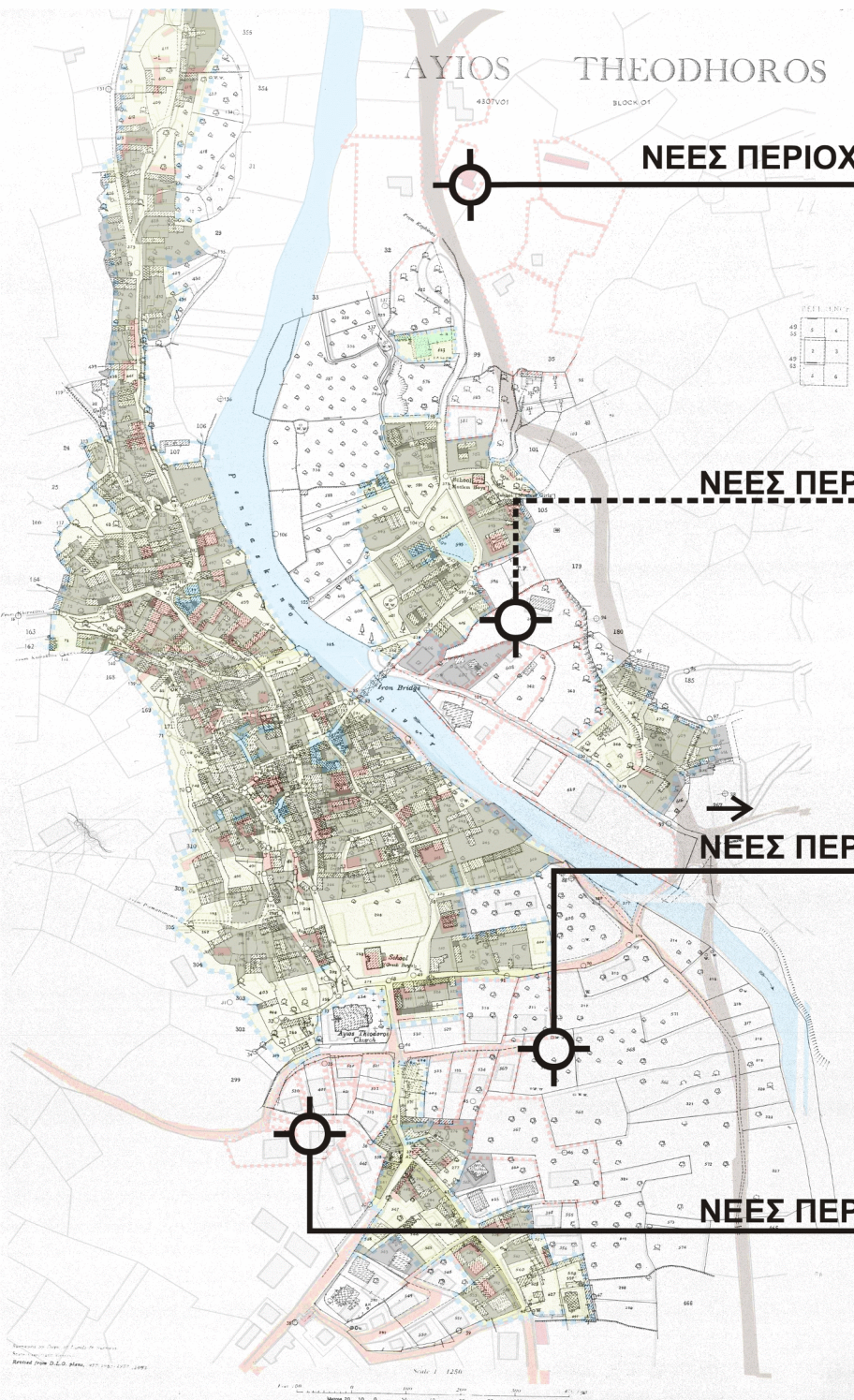

Στους παραδοσιακούς πυρήνες της κοινότητας λόγω της υφιστάμενης κατάστασης με τους στενούς δρόμους και ακανόνιστης διάταξης οδικού δικτύου δημιουργούνται προβλήματα εύρυθμης κυκλοφοριακής ροής σε διάφορα σημεία του δικτύου καθώς και προβλήματα οδικής ασφάλειας σε σημεία δρόμων με περιορισμένη ορατότητα. Το οδικό δίκτυο εντός του οικιστικού πυρήνα της κοινότητας παρουσιάζει κυρίως στενούς δρόμους με περιορισμένες συνθήκες προσπέλασης από οχήματα, έλλειψη πεζοδρόμων και φωτισμού. Επίσης το γεγονός ότι η κοινότητα εκτείνεται σε λοφώδες τοπίο με αμφιθεατρική ανάπτυξη και στις δύο πλευρές του ποταμίου συστήματος το οποίο διαμελίζει τον οικισμό της κοινότητας, ευθύνεται για την έντονη παρουσία κλίσεων στο οδικό δίκτυο και της τοπογραφίας στις χωροθετήσεις των κατοικιών, όπου παρουσιάζονται ανηφορικοί και κατηφορικοί δρόμοι με έντονες κλίσεις. Επιπλέον ο διαμελισμός της κοινότητας από το πέρασμα του ποταμίου συστήματος διαχωρίζει και τους δρόμους διαφορετικών κατηγοριών. Αφενός δυτικά του χωριού βρίσκονται κυρίως στενοί πεζόδρομοι όπου μετατρέπονται σε δημόσιο χώρο εξαπτίας των αυθόρμητων συναντήσεων των ανθρώπων σε τυχαίους χρόνους και αφετέρου ανατολικά του χωριού οι πιο πλατιοί δρόμοι με κυρίως κινήσεις αυτοκινήτων που βασίζονται στα σύγχρονα πολεοδομικά πρότυπα και κανονισμούς.

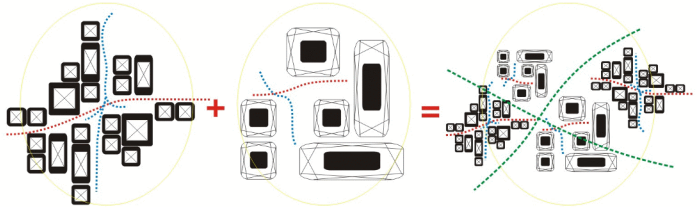
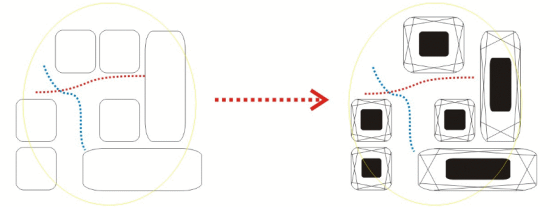
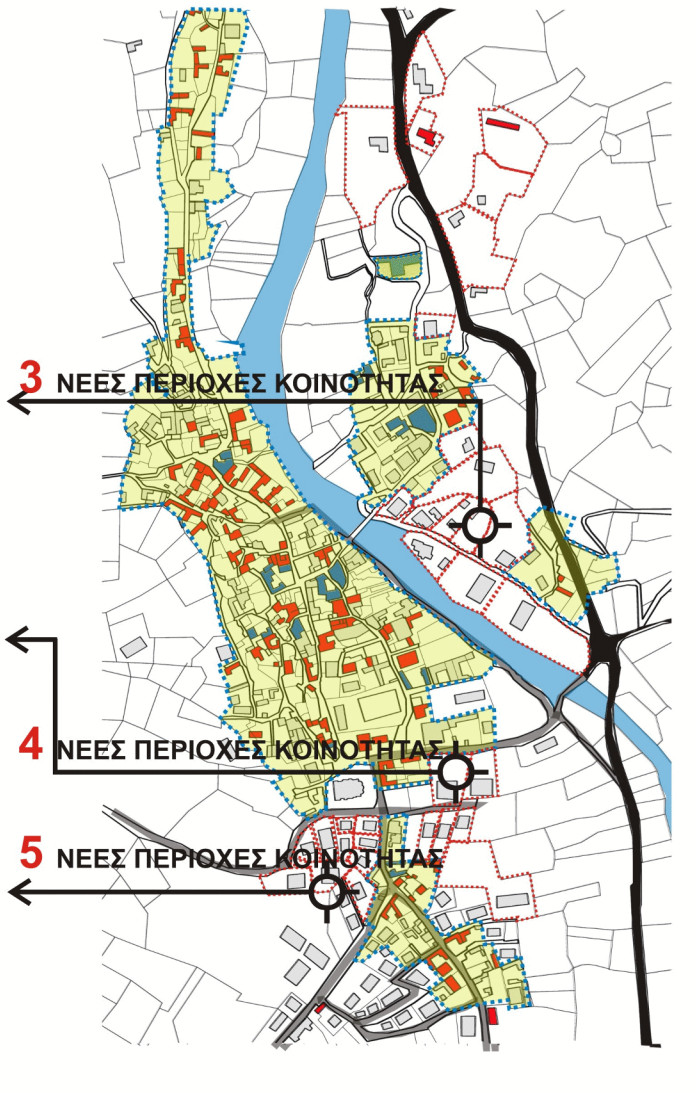
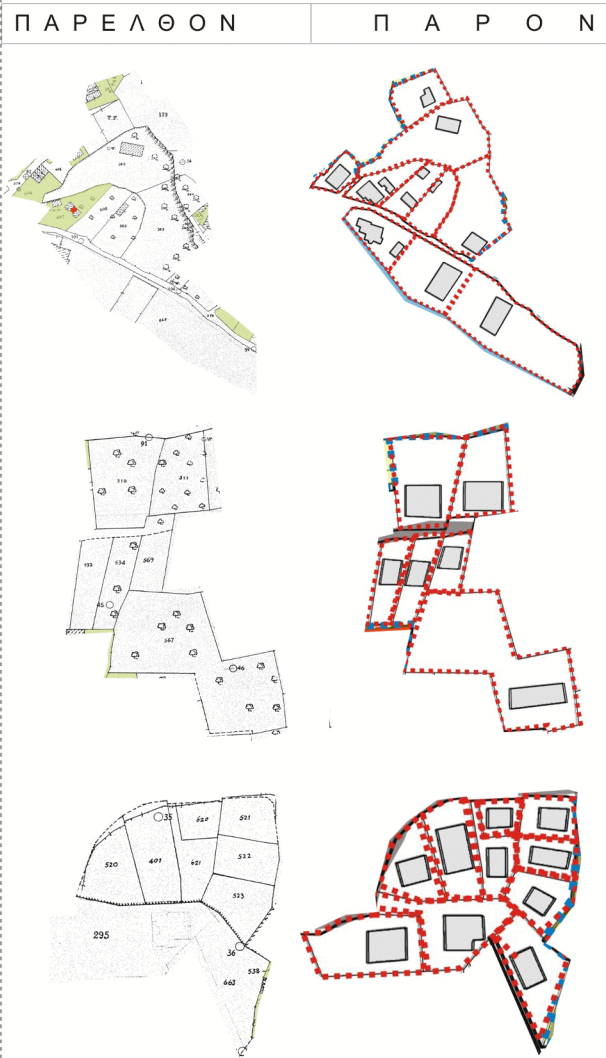
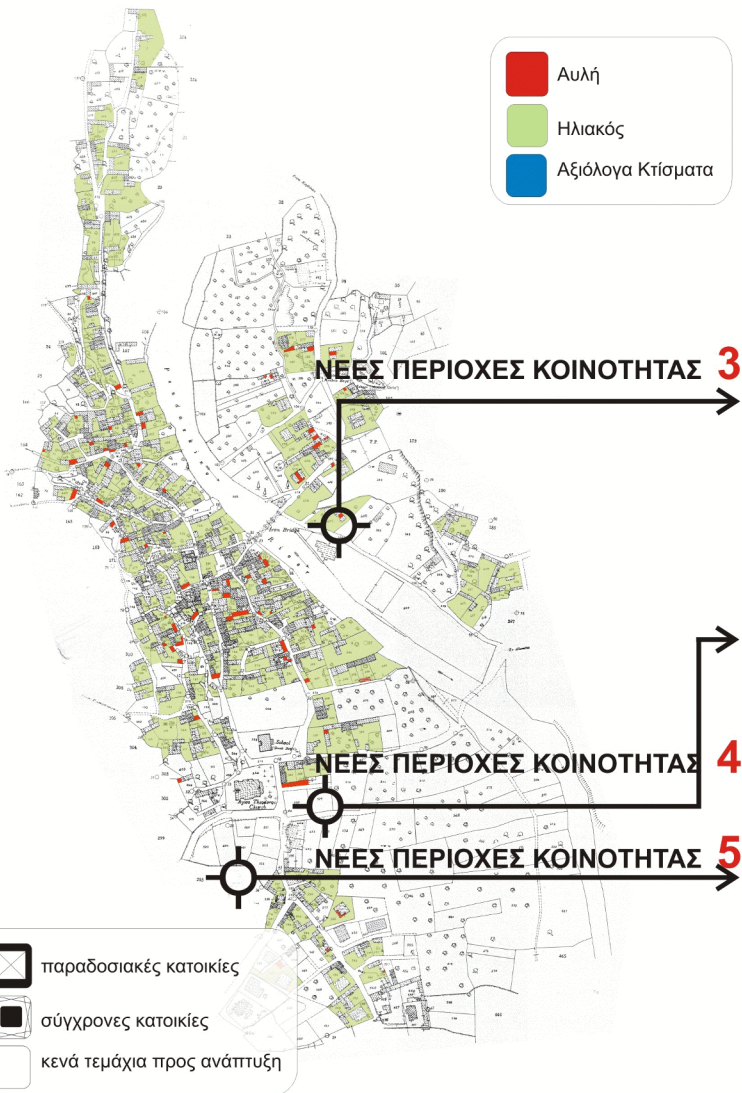

Στους παραδοσιακούς πυρήνες του χωριού παρατηρείται ένα διαφορετικό σύστημα δόμησης συγκριτικά με τις πιο πρόσφατες αναπτύξεις της κοινότητας του Αγίου Θεόδωρου. Στους παραδοσιακούς πυρήνες οι κατοικίες βρίσκονται η μία δίπλα στην άλλη και αποτελούν ιδιωτικούς χώρους για την οικογένεια γεγονός που διαπιστώνεται από τους ψηλούς τοίχους περιμετρικά των τεμαχίων τους. Σε ορισμένες περιπτώσεις τα όρια των διαφορετικών κατοικιών δεν είναι ευδιάκριτα αφού η δόμηση είναι συνεχής ενώ σε άλλες περιπτώσεις έχουμε ξεχωριστά όρια για κάθε κατοικία. Οι παραδοσιακοί πυρήνες λόγω του γραφικού τους χαρακτήρα που συνεχίζει να υφίσταται παρουσιάζουν κυρίως στενά δρομάρια για χρήση από πεζούς, ποδηλάτες και εργαζόμενους με καρότσες, γεγονός που ωθεί στην εμφάνιση ενός δημόσιου χαρακτήρα στους δρόμους για συνεύρεση για τους κατοίκους των πυρήνων. Τε περισσότερα τεμάχια έχουν εσωτερικές αυλές στις οποίες η πρόσβαση είναι άμεση από το δρόμο από την εξώθυρα ή έμμεση μέσα από την κατοικία και τον ηλιακό.

Στη κοινότητα Αγίου Θεοδώρου πολύ εύκολα μπορεί να γίνει διαχωρισμός ανάμεσα στο παραδοσιακό ιστό και τη σύγχρονη ανάπτυξη. Ο διαχωρισμός αυτός χωρίζει τη κοινότητα σε μικρότερες γειτονιές με κοινά χαρακτηριστικά στοιχεία όσο αφορά την αρχιτεκτονική αλλά και το δημόσιο χώρο. Για τους κατοίκους οι γειτονιές με το παραδοσιακό στοιχείο αποτελούν ένα ξεχασμένο 'όνειρο' αφού τα πλείστα σπιτία εκεί είναι τουρκοκυπριακά και ερειπωμένα ενώ τα ελληνοκυπριακά αφέθηκαν σε ερήμωση μετά το θάνατο των ιδιοκτητών τους. Στις πιο σύγχρονες περιοχές η χωροθέτηση των σπιτιών στα τεμάχια ακολουθούν κανόνες σύγχρονης πολεοδομίας. Σημαντικό είναι το γεγονός ότι οι διάφοροι παραδοσιακοί πυρήνες και οι πιο σύγχρονοι οικισμοί είναι ανάμικτοι χωρίς εμφανής διαχωριστικά ενώ καμιά φορά το νέο διαπερνά τα όρια του παραδοσιακού ιστού για να δημιουργήσει τέτοιες συνθήκες που να επιτρέπουν καλές συνθήκες διαβίωσης στους κατοίκους.

Στους παραδοσιακούς πυρήνες παρατηρείται πυκνή δόμηση με συνεχή όρια στις διαφορετικές κατοικίες και στενοί δρόμοι κυρίως για χρήση από πεζούς. Είναι εμφανής η επιθυμία των κατοίκων για ιδιωτικές κατοικίες και ο δημόσιος χαρακτήρας των πεζόδρομων.

Στα ελεύθερα τεμάχια που υπάρχουν είτε στους παραδοσιακούς πυρήνες είτε σε γειτονικές περιοχές παρατηρείται ένας διαφορετικός τρόπος δόμησης τόσο των κατοικιών όσο και της κατασκευής του οδικού δικτύου που βασίζεται σε νέα πρότυπα αστικής ανάπτυξης με πλατιούς δρόμους και περιμετρικές ελεύθερες αυλές στο δρόμο.

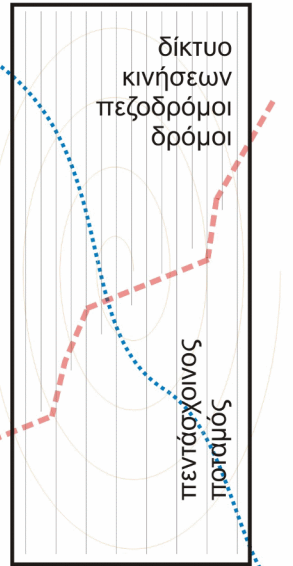
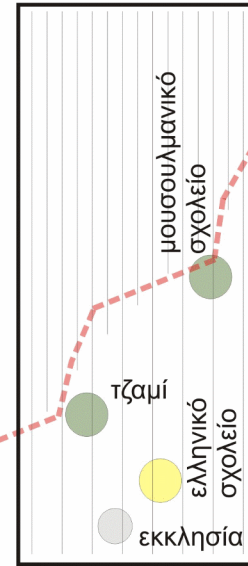
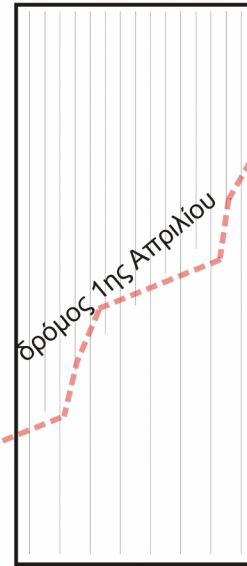
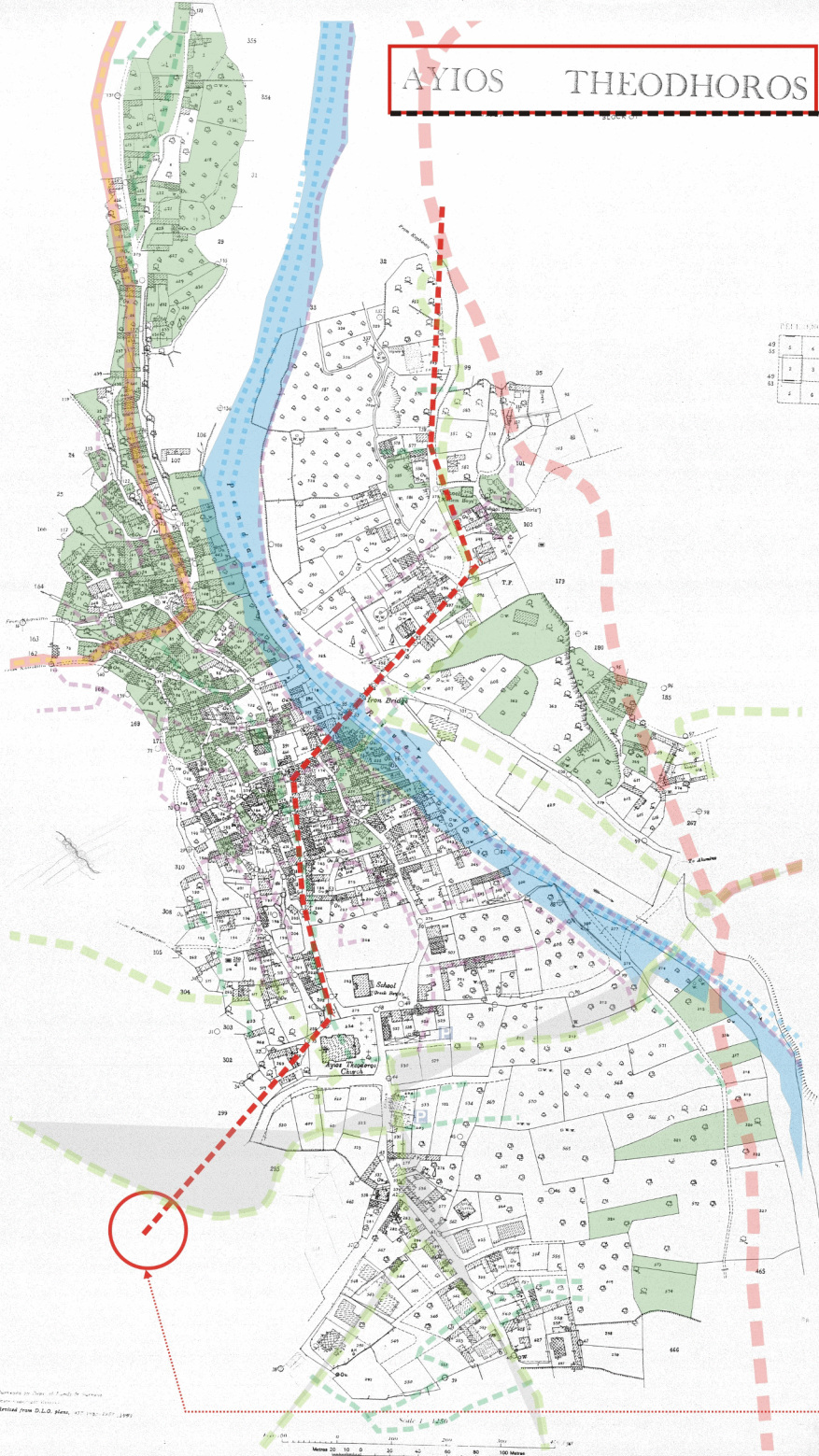
Η κοινότητα του Αγίου Θεόδωρου αποτελεί σήμερα ένα μίγμα παραδοσιακής αρχιτεκτονικής με στοιχεία γραφικότητας όπως στενοί δρόμοι κυρίως για πεζούς και αδιέξοδα με προσβάσεις στις κατοικίες σε αντίθεση με τα σύγχρονα κτίσματα που βασίζονται στα νέα πρότυπα και κανονισμούς της πολεοδομίας.

ΑΓΙΟΣ THEODHOROS

Ο χάρτης με τις τουρκοκυπριακές ιδιοκτησίες προέκυψε ύστερα από ανάλυση των δεδομένων φορολογίας των ιδιοκτητών και απεικονίζει τη πραγματική κατάσταση πριν τη τουρκική εισβολή του 1974 όπου οι τουρκοκύπριοι εγκατέλειψαν τις ιδιοκτησίες τους ώστε σήμερα οι περισσότερες είναι ερειπωμένες και εγκαταλελειμένες και μερικές έχουν απαλοτριωθεί από το κράτος.

Στη κοινότητα οι τουρκοκυπριακές συνοικίες είναι διάσπαρτες ωστόσο παρατηρείται αυξημένη συγκέντρωσή τους στη μία πλευρά του δρόμου που χωρίζει το χωριό στα δύο. Από συνεντεύξεις σε κατοίκους του χωριού μας ανάφεραν ότι οι τουρκοκύπριοι και οι ελληνοκύπριοι είχαν αρμονικές σχέσεις μέχρι το 1957 και ζούσαν χωρίς διακρίσεις και διαμάχες.

Η αρμονικές σχέσεις μεταξύ των τουρκοκυπρίων και ελληνοκυπρίων μαρτυρά και η ύπαρξη του τζαμιού καθώς και μουσουλμανικού σχολείου στη κοινότητα και μάλιστα στη πλευρά του χωριού με τις περισσότερες ιδιοκτησίες ελληνοκυπρίων. Αν υποθέσουμε από την ανάλυση των ιδιοκτησιών ότι υπήρχε διαχωρισμός μεταξύ των δύο, η ύπαρξη των παραδοσιακών, θρησκευτικών και εκπαιδευτικών δημόσιων λειτουργιών σε γεινιάση φανερώνει τις καλές,

Οι χαράξεις των δρόμων κυκλοφορίας, οι πολλοί πεζόδρομοι μέσα στο χωριό ακόμα και τα σημεία συνάντησης των αξόνων πεζοδρόμων από κάθε σημείο του χωριού δηλώνουν ένα ευέλικτο σύστημα διακίνησης προς κάθε σημείο στο χωριό, γεγονός που δηλώνει πως οι σχέσεις μεταξύ των διαφορετικών ανθρώπων στο χωριό ήταν φιλικές και αρμονικές, χωρίς να υπάρχει ανάγκη για διαχωρισμό και προστασία.

 Τουρκοκυπριακές Ιδιοκτησίες

 Κύριο Τοπικό Οδικό Δίκτυο Κοινότητας